Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scânteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1483 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sâmbătă 30 ianuarie 1954

In numărul de azi:

DAN DEŞLIU — Insemnări pe marginea volumului de versuri „Cuvânt despre tinereţe". (pag. 2-a)

Colţul ştiinţei şi tehnicii: C. BORCEA — Ochiul electric (pag. 2-a).

F. TOLSTOUHOV — Iniţiativa creatoare a comsomoliştilor din colhozul nostru (pag. 2-a).

Viaţa U.T.M.: P. ISPAS—Activitatea comitetului regional U.T.M. Bucureşti in domeniul ridicării producţiei agricole (pag. 3-a)

GH. CARSTEA — „Şcoala din proiect" (pag. 3-a)

Conferinţa dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri (pag. 4-a).

Cât mai mulţi sportivi din rândurile studenţilor

Statul nostru democrat-popular pune la dispoziţia studenţilor condiţii tot mai bune de viaţă şi învăţătură. Alături de condiţiile create pentru învăţătură, studenţii au astăzi deschise porţile stadioanelor, sălilor de gimnastică şi a altor baze sportive care le dă posibilitatea practicării diferitelor discipline sportive.

Crearea asociaţiei sportive studenţeşti „Ştiinţa" a însufleţit simţitor activitatea sportivă în rândurile studenţilor. Ea a contribuit la întărirea organizatorică a colectivelor sportive din facultăţi care au mobilizat studenţii la practicarea sportului.

Zilnic pe terenurile de sport se pot vedea studenţii care după orele de curs sau laborator vin să se recreeze prin sport, să-şi oţelească corpul. Tot mai mare este numărul studenţilor care sunt atraşi în activitatea sportivă şi în primul rând la trecerea normelor complexului G.M.A. Din an în an creşte numărul de studenţi care participă la competiţiile sportive de masă ca de pildă crosurile „Să întâmpinăm 1 Mai" şi „7 Noembrie". Astfel la crosul „Să întâmpinăm 7 Noembrie" au participat în anul 1951 peste 10.000 studenţi, în 1952 aproape 30.000, iar în 1953 peste 32.000 studenţi. Deasemeni la campionatele sportive universitare din anul trecut numărul studenţilor participanţi întrece cu 30 la sută numărul celor care au participat la aceiaşi competiţie în anul 1952. Măestria sportivilor studenţi a crescut. Mulţi dintre sportivii asociaţiei „Ştiinţa" au reuşit să devină campioni şi recordmani ai ţării noastre, iar alţii sunt chiar maeştri ai sportului.

In anul 1953 un număr de 16 atleţi şi atlete din rândurile studenţilor au devenit deţinători ai recordurilor R.P.R.

Numele lui Aurel Palade Ursu recordman la 800 m. plat este bine cunoscut în ţara noastră. Admiratorii jocului de şah au urmărit cu multa pasiune şi au apreciat lupta dârză pe care au desfăşurat-o şahiştii Maria Albuleţ şi Paul Voiculescu în cadrul campionatului R.P.R. pe anul 1953.

Şi în alte discipline sportive ca baschet, nataţie, scrimă, etc. sportivii studenţi au obţinut succese remarcabile. Numai la nataţie ei au stabilit 8 recorduri republicane la seniori şi 11 la juniori.

Victoria obţinută de hocheiştii asociaţiei „Ştiinţa" campioană R.P.R. pe anul acesta a încununat succesele obţinute până acum, de sportivii studenţi.

Succesele obţinute de sportivii asociaţiei „Ştiinţa" arată că sportivii studenţi au făcut mari progrese faţă de activitatea desfăşurată în anii trecuţi.

Ţinând seama însă de posibilităţile pe care le are la îndemână asociaţia, aceste succese nu sunt încă satisfăcătoare. Asociaţia sportivă „Ştiinţa" nu se ocupă suficient de antrenarea masei de studenţi la practicarea organizată a culturii fizice şi sportului. Antrenarea studenţilor la cucerirea insignei complexului G.M.A. n'a constituit pentru munca tuturor colectivelor sportive un obiectiv de seamă. In anul trecut spre exemplu unele colective sportive au antrenat un număr extrem de redus de studenţi, la cucerirea insignei G.M.A. gradul I şi mai cu seamă a celei de gradul II. Un exemplu concludent este faptul că nici un student dela Institutul din Galaţi n'a trecut normele complexului G.M.A.

O dovadă a nepreocupării pentru atragerea masei de studenţi la activitatea sportivă este numărul extrem de redus de membri ai colectivelor sportive. Din numărul total al studenţilor doar 12 la sută sunt membri ai colectivelor sportive. La Universitatea „C. I. Parhon" din Bucureşti de pildă membrii colectivului sportiv nu reprezintă nici măcar 2 la sută din totalul studenţilor.

Indreptându-şi atenţia numai spre unele centre universitare, Consiliul Central al Asociaţiei Ştiinţa le-a neglijat pe celelalte. Acest lucru a dus ca în Moldova şi în special la Iaşi să se desfăşoare o slabă activitate sportivă, să lipsească preocuparea pentru creşterea sportivilor. Astfel se explică faptul că echipa de handbal băieţi „Ştiinţa" Iaşi, singura echipă divizionară de handbal din întreaga Moldovă a retrogradat din cadrul diviziei de handbal.

Aceste lipsuri au fost posibile datorită greşitei orientări a Consiliului Central al Asociaţiei Ştiinţa care a neglijat activitatea sportivă de masă îndreptându-şi atenţia către sportul de performanţe neînţelegând că nu este posibilă creşterea mişcării sportive, obţinerea de noi performanţe fără a atrage cu grijă elementele talentate din rândurile tineretului. Manifestând o astfel de atitudine faţă de antrenarea studenţilor în activitatea sportivă a fost închis drumul spre măestria sportivă a unor tineri talentaţi viitori campioni şi recordmani, ai ţării. Organizaţiile de bază U.T.M. n'au adus aportul cuvenit la antrenarea studenţilor şi mai cu seamă a utemiştilor, să practice sportul. Ele n'au luat măsuri împotriva numărului mare de absenţe nemotivate ale studenţilor dela orele de educaţie fizică. Astfel, s'a putut înrădăcina obiceiul ca să existe studenţi care dela începutul anului să nu fi luat parte nici măcar la o singură oră. Ba mai mult chiar unele birouri ale organizaţiilor de bază U.T.M. pe facultate au împiedicat studenţii să participe la orele de educaţie fizică, organizând în timpul orelor respective şedinţe, aşa cum s'a întâmplat la Facultatea de Istorie dela Universitatea C. I. Parhon — Bucureşti. Organizaţiile de bază U.T.M. n'au folosit prilejul orelor de educaţie fizică pentru antrenarea tinerilor studenţi la cucerirea insignei G.M.A.

Unele organizaţii U.T.M. n'au dus o muncă susţinută pentru traducerea în fapte a lozincii „Primii la învăţătură, primii în sport" şi n'au popularizat studenţii care au dovedit că este posibil să fie în frunte la învăţătură şi sport ca şahistul candidat maestru Paul Voiculescu dela Institutul Politehnic Bucureşti, maestra sportului Lia Manoliu dela Facultatea de Energetică Bucureşti, Mogoş Mircea jucător în echipa de hochei a R.P.R. student la Institutul „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Petroşani, etc.

In cadrul adunărilor generale nu s'a luat în discuţie atitudinea de îngâmfare şi vedetism, pe care o mai manifestă pe terenul de sport mulţi sportivi fruntaşi din rândurile studenţilor.

N'a fost combătută suficient atitudinea unor studenţi sportivi fruntaşi care nu numai că nu apără culorile colectivului sportiv, dar le şi părăsesc cu uşurinţă, trecând în alte asociaţii sportive. Nu de puţine ori ei au drept „adversari" în întrecere chiar pe proprii lor colegi. Astfel s'a ajuns ca în Bucureşti — de exemplu — aproximativ 1000 studenţi dintre care peste 100 sportivi fruntaşi să activeze în cadrul altor asociaţii. Asociaţia şi organizaţiile de bază U.T.M. nu au combătut atitudinile învechite ale unor studenţi ca: atleţii Ioan Sorin şi Ileana Marks, fotbalistul Niculescu dela Ştiinţa Cluj, baschetbaliştii Pleşoianu, Retteggy şi Beregmery, etc care au părăsit facultatea cu gândul de a face din sport o profesie.

Asociaţia sportivă „Ştiinţa" va trebui să desfăşoare o muncă temeinică de atragere a studenţilor în practicarea sportului de ridicare a noi elemente tinere, talentate în toate ramurile sportive şi în special disciplinele sportive de bază: schi, gimnastică, atletism, tir, etc.

Pentru aceasta este nevoie ca prin colectivele sale sportive asociaţia să desfăşoare o muncă intensă de atragere a studenţilor pe terenurile de sport şi în sălile de gimnastică. Aici tinerii studenţi să aibă la îndemână materialele sportive necesare, instructori sportivi bine pregătiţi care să-i iniţieze. Trebue folosit prilejul competiţiilor de masă: crosul „Să întâmpinăm 1 Mai" şi „7 Noembrie", campionatele de casă şi cele ale asociaţiei care să aducă la startul lor cel mai mare număr de studenţi. In felul acesta se va reuşi să se deschidă gustul pentru practicarea diferitelor ramuri de sport.

Un rol de seamă revine organizaţiilor de bază U.T.M. studenţeşti care trebuie să sprijine efectiv colectivele sportive în activitatea lor. Recomandarea celor mai buni utemişti pentru a munci în consiliile colectivelor sportive va duce la îmbunătăţirea activităţii organelor conducătoare a colectivelor sportive.

Colectivele sportive şi organizaţiile de bază U.T.M. trebue să ceară decanatelor facultăţilor mai mult sprijin în activitatea sportivă. Este de dorit ca ele să dovedească mai multă exigenţă faţă de catedrele de educaţie fizică, să fie astfel curmată indiferenţa cu care este privită problema educaţiei fizice în institutele de învăţământ superior.

Prin metode de muncă eficace organizaţiile de bază U.T.M. să intensifice munca de înscriere a studenţilor în colectivele sportive. In grija organizaţiilor de bază U.T.M. să fie problema frecvenţei studenţilor la orele de educaţie fizică. Să fie discutate în adunările generale cazuri repetate de lipsă nemotivată dela aceste ore.

Asociaţia sportivă Ştiinţa va trebui să ceară mai mult sprijin din partea Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din învăţământ pe lângă care funcţionează acum.

Puterea muncii de învăţătură a studenţilor, de acumulare a cunoştinţelor depinde şi de forţa fizică pe care ei o capătă numai, oţelindu-şi trupurile pe terenurile de sport, în bazinele de înot sau pe pârtiile de schi.

Consfătuirea pomicultorilor şi viticultorilor din întreaga ţară

La Casa Agronomului din Bucureşti a început vineri dimineaţă consfătuirea pomicultorilor şi viticultorilor din întreaga ţară, organizată de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

La consfătuire iau parte un mare număr de tehnicieni şi ingineri hortiviticoli din regiunile şi raioanele ţării noastre, precum şi reprezentanţi ai conducerii Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi tehnicieni din minister.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de tov. Nicolae Ştefan, locţiitor al Ministrului Agriculturii şi Silviculturii care a scos în evidenţă faptul că potrivit hotărîrilor plenarei din august a partidului, trebue dezvoltat fondul pomicol şi viticol şi sporite producţiile de fructe şi pentru a contribui şi aceste sectoare la ridicarea nivelului de viaţă al oamenilor muncii.

In prima zi a consfătuirii, s'a discutat activitatea hortiviticolă din regiunile: Piteşti, Constanţa, Bucureşti, Baia-Mare, Ploeşti, Bârlad, Iaşi şi Craiova, analizându-se realizările obţinute în anul 1953 şi arătându-se sarcinile ce revin în anii viitori pentru înfăptuirea planului de refacere şi desvoltare a patrimoniului pomicol şi viticol.

Anul trecut s'a desfăşurat o largă acţiune de refacere şi dezvoltare a livezilor de pomi fructiferi şi a viilor iniţiată de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii. Comitetele executive ale sfaturilor populare au mobilizat mase de muncitori dela oraşe şi sate pentru plantarea de puieţi. In regiunea Bucureşti, cu sprijinul tineretului au fost plantaţi peste 245.000 puieţi.

Consfătuirea a scos în evidenţă o serie de lipsuri care persistă încă în munca organelor ce coordonează activitatea în pomicultură şi viticultură: lipsuri în procurarea uneltelor şi utilajul necesar muncilor, neaprovizionarea la vreme a pomicultorilor şi viticultorilor cu var, sulf, sulfat de cupru şi alte materiale necesare combaterii bolilor şi dăunătorilor, insuficienta organizare şi îndrumare a muncilor de plantare a puieţilor de către unele organe agricole ale sfaturilor populare.

Consfătuirea continuă astăzi.

(Agerpres)

De pe cuprinsul patriei

Angajamentele muncitorilor şi tehnicienilor dela Uzina de tractoare — Oraşul Stalin în vederea sporirii producţiei pieselor de schimb necesare reparării la timp a tractoarelor

In cadrul unei consfătuiri de producţie care a avut loc joi după amiază în sala de festivităţi a Uzinei de tractoare din Oraşul Stalin, muncitorii şi tehnicienii uzinei şi-au luat următoarele angajamente:

Noi, muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii Uzinei de tractoare din Oraşul Stalin, conştienţi de importanţa pe care o prezintă pentru succesul campaniei însămânţărilor de primăvară mărirea producţiei de piese de schimb de bună calitate necesare îndeplinirii la timp a reparaţiilor la tractoare şi maşini agricole, am analizat, în cadrul consfătuirilor de producţie pe grupe sindicale şi secţii, posibilităţile noastre de a da o contribuţie sporită la obţinerea unei recolte bogate în acest an. Suntem hotărîţi să depunem toate eforturile în întrecerea socialistă pentru a trimite, în cel mai scurt timp, agriculturii un număr cât mai însemnat de piese de bună calitate.

In acest scop, ne luăm următoarele angajamente:

— Să îndeplinim planul majorat al pieselor de schimb pe trimestrul I al acestui an, cu 5 zile mai înainte de termen, paralel cu îndeplinirea planului de tractoare.

— Să reducem cu 6% preţul de cost al pieselor de schimb faţă de media anului trecut.

— Să respectăm cu stricteţe normele de calitate.

— Să reducem rebuturile cu 5% faţă de media anului 1953.

Pentruca ajutorul dat agriculturii să fie cât mai efectiv, vom livra piesele în cadenţa de livrare prevăzută în graficele dinainte stabilite.

In scopul de a asigura îndeplinirea angajamentelor de mai sus, ne-am propus următoarele măsuri:

Sub conducerea comitetului de partid, comitetul de întreprindere va intensifica întrecerea socialistă în aşa fel, încât să le cuprinsă în întrecere marea majoritate a muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor şi funcţionarilor.

— Vom organiza, pe lângă brigăzile existente, încă 12 brigăzi de tineret, 2 brigăzi de intervenţii şi 3 brigăzi de calitate.

— Vom intensifica acţiunea de extindere a experienţei înaintate în producţie.

— Organele tehnice administrative, în colaborare cu comitetul de întreprindere, vor întocmi grafice cu sarcinile de plan defalcate pe om şi maşină. Ele vor fi afişate la locurile de muncă, astfel ca fiecare muncitor să-şi cunoască zilnic sarcinile şi realizările. Deasemeni, vom întocmi un grafic general pe uzină care să oglindească realizările zilnice la piesele de schimb ale fiecărui sector de fabricaţie.

— Vom mobiliza şi ajuta permanent serviciul de materiale al uzinei pentru aprovizionarea ritmică şi la timp a fiecărui loc de muncă.

— Vom antrena sectoarele auxiliare ale uzinei, ca sculăria, reparaţii maşini, atelierul şcoală şi altele, pentru a contribui şi ele la realizarea angajamentului luat la piesele de schimb.

— Cabinetul tehnic şi colectivul de inovatori al uzinei vor elabora, până la 3 februarie, un plan tematic în vederea lichidării unor greutăţi întâmpinate în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a planului pieselor de schimb, mobilizând în acest scop pe toţi inovatorii uzinei.

— Conducerea uzinei va lua toate măsurile pentru urmărirea zilnica a îndeplinirii angajamentelor luate. Comitetul de întreprindere va desfăşura o largă acţiune de popularizare a fruntaşilor întrecerii socialiste.

Sub conducerea înţeleaptă a partidului, suntem hotărîţi să realizăm toate angajamentele luate, să aducem prin aceasta o contribuţie de preţ în lupta pentru obţinerea, în acest an, a unei recolte sporite. Prin munca noastră vom contribui la întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, la traducerea în viaţă a hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii din patria noastră.

In numele colectivului de muncitori, tehnicieni, ingineri şi funcţionari al Uzinei de tractoare din Oraşul Stalin

Director general adjunct, **GHIŢA ŞTEFAN**
Secretarul Comitetului de partid, **RAITA GHEORGHE**
Preşedintele Comitetului de întreprindere, **POP NICOLAE**
Secretarul Comitetului U.T.M., **ŞTEFANESCU VASILE**

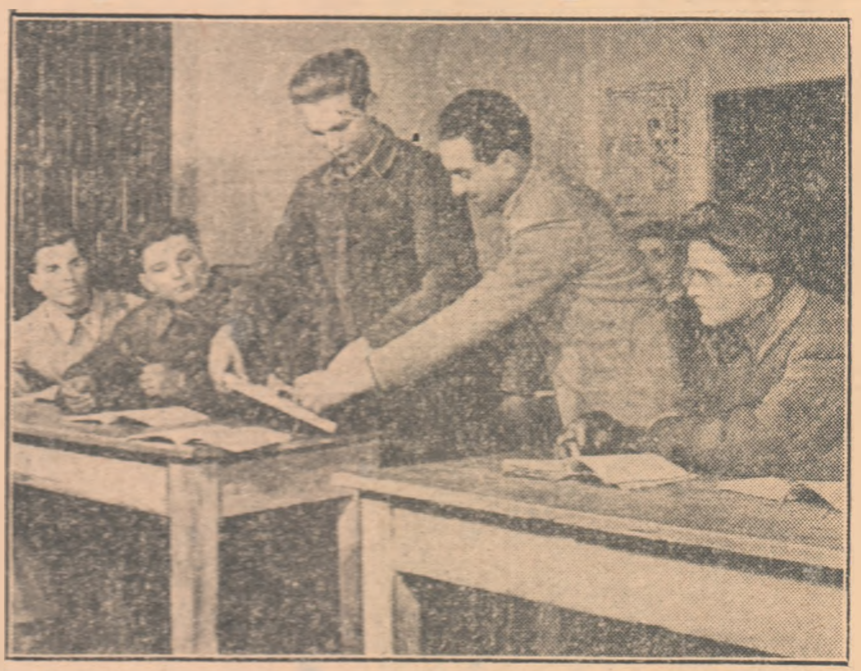

Pe şantierele hidrocentralei „V. I. Lenin" dela Bicaz odată cu construcţia se ridică şi cadre de muncitori şi tehnicieni de valoare.

In fotografie: un grup de elevi dela şcoala de calificare dela sectorul uzină ascultând explicaţiile stahanovistului Petre Brânză care le este profesor.

Valorificări prin cooperative

Răspunzând grijii pe care o poartă statul aprovizionării cu produse industriale, ţăranii muncitori din satele şi comunele regiunii Oradea, au valorificat prin cooperative cantităţi însemnate de produse agricole şi animale.

Ţăranii muncitori din comuna Tinca, raionul Salonta, au valorificat în intervalul 1—26 ianuarie prin cooperativa „Zorile roşii", peste 800 de gâşte, 35 de curcani, 5 porci şi alte produse animale şi agricole.

Numai într'o singură zi, colectivul acestei cooperative a achiziţionat 4.000 kg. de cereale.

Zilnic, prin cooperativele săteşti din Gubediu, Belfir şi Olcea se achiziţionează însemnate cantităţi de cereale şi produse animale. In ultimul timp, ţăranii muncitori au valorificat prin aceste cooperative 50.000 kg. de cereale, 3.000 de ouă şi 6.000 kg. păsări.

Ţăranul muncitor Faur Arondin din satul Râpa, de curând a valorificat prin cooperativă 68 kg. gâşte. Cu banii primiţi el şi-a cumpărat din cadrul comerţului de întâmpinare zahăr, sodă caustică, bumbac şi altele.

Să fim bine pregătiţi pentru primăvară

Tractoarele vor putea lucra din plin

IAŞI (dela corespondentul nostru).

La staţiunea de maşini şi tractoare din Roman — staţiune fruntaşă pe regiune, se desfăşoară cu intensitate munca de reparare a tractoarelor şi maşinilor agricole. Mecanizatorii din această staţiune au pus accentul principal, în campania de reparaţii, pe munca colectivă. Fiecare ştie că dacă la postul său îşi va îndeplini şi chiar depăşi planul atunci şi tovarăşilor din faza următoare le va fi uşor să-şi îndeplinească planul. Apoi, fiecare mecanizator este un „controlor" asupra felului cum tovarăşul dinaintea sa a executat operaţia. Aici este o adevărată şcoală, şcoală a stahanovistului sovietic „Bugacev".

In munca de reparaţii s'au ridicat o serie de fruntaşi care fac cinste staţiunii. Stahanovistul utemist Vasile Hârlev a îndeplinit până acum peste 45% sarcinile sale pentru campania de reparaţii.

Succese frumoase a obţinut şi tractoristul utemist Teodor Lepădatu care a îndeplinit 50 la sută din planul său.

Stahanovistul utemist Gh. Butnaru şi tractoristul utemist Vasile Avram au deasemeni realizări însemnate.

Intregul colectiv al staţiunii luptă pentru îndeplinirea înainte de termen a planului de reparaţii. In buna desfăşurare a muncii mecanizatorii din această staţiune au primit ajutor din partea mecanicului şef — tovarăşul Vasile Tocşa — secretar al organizaţiei de partid.

Alături de tractorişti în vederea campaniei de primăvară, se pregătesc şi agronomii de sector.

Ei studiază posibilităţile, ca în primăvară porumbul să fie semănat astfel încât să permită prăşitul mecanic.

Această zi nu este departe, şi mecanizatorii din S.M.T. Roman o vor întâmpina cu pregătirile terminate.

Se îmbunătăţesc condiţiile de muncă şi de viaţă ale ceferiştilor

Prevederile Hotărîrii Partidului şi Guvernului în ceeace priveşte îmbunătăţirea muncii şi ridicarea nivelului de trai al ceferiştilor se transformă în realitate vie cu fiecare zi care trece. Introducerea noului sistem de salarizare a muncitorilor din exploatare a dus la o simţitoare creştere a câştigului acestora. La staţia Ploeşti-Triaj — de pildă — câştigul mediu a crescut în semestrul II al anului 1953 cu peste 25 la sută, iar la Atelierele Automotoare - Oraşul Stalin, cu 29,3 la sută.

Paralel cu aceasta, grija pentru om — capitalul cel mai de preţ — s'a manifestat prin o serie întreagă de măsuri menite să aducă o simţitoare îmbunătăţire a condiţiilor de muncă şi de viaţă ale ceferiştilor.

In cursul anului trecut, muncitorii ceferişti au primit în folosinţă încă 351 apartamente, peste 307 locuinţe individuale, 767 clădiri de serviciu, 200 cantine, peste 100 băi şi duşuri, 175 cluburi şi colţuri roşii, 82 baze sportive, 33.619 obiecte şi echipamente de protecţie şi altele.

In staţiunile balneo-climaterice, la munte sau la mare, şi-au îngrijit sănătatea, fiind trimişi prin grija statului, 19.350 salariaţi ceferişti şi 3500 membri de familie ai acestora.

Peste 3850 copii ai salariaţilor ceferişti au petrecut zile plăcute în coloniile şi taberele care au funcţionat în staţiunile Vasile Roaită, Căciulata, Eforie şi altele.

Tractoare româneşti la exploatările forestiere

Muncitorii dela exploatările forestiere din munţii Dornelor au primit de curând un nou sprijin în munca lor. La unităţile de exploatare forestieră Crucea, Dornişoara, Dorna Burcuţ, unitatea de exploatare nr. 4, Vatra Dornei, a sosit un lot de tractoare KD 35, fabricate în ţara noastră. Incă din primele zile, tractoarele româneşti au dat rezultate frumoase în transportul materialului lemnos.

(Agerpres).

PRINTRE NĂRUJENI

Năruja era un vechi sat de munte ce se întindea deoparte şi de alta a pârâului cu acelaş nume.

De Năruja ca şi de toate celelalte comune resfirate prin munţi, nimeni nu s'a interesat vreodată. Deaceia prin 1944 şi mai înainte, nu exista nici o stradă pavată ci numai gropi şi hârtoape ce stăteau cea mai mare parte a anului pline cu apă şi noroi şi în care se bălăceau laolaltă porcii şi copiii locuitorilor şi unde căruţa intra până la butucul roţilor trebuind să fie scoasă cu două-trei perechi de boi. De poduri nici nu era vorba; punţi făcute din trunchiuri de copaci foloseau oamenilor iar căruţele treceau direct prin vad. Când veneau apele mari, în perioada ploilor mari de toamnă sau pe vremea desgheţului, satul era despărţit în două de pârâul Năruja şi separat de restul ţării de râul Putna.

Au trecut nouă ani de atunci. Astăzi Năruja este cu totul alta. De cum intri în comună vezi străzile largi, pietruite, case frumoase, văruite şi cu acoperişuri ţuguiate din şindrilă de lemn de brad.

Magazinele sunt încărcate cu fel de fel de mărfuri. Pe uşă intră şi ies continuu cumpărătorii, într'un dute-vino ce nu conteneşte decât în timpul pauzei de prânz sau seara târziu. Cu legături de ouă, brânză, lapte, lână, intră ţăranii muncitori ai comunei şi în schimbul lor primesc pânză, stofă, îmbrăcăminte, încălţăminte, de toate.

Se poate ilustra oare viaţa nouă şi luminoasă din Năruja de astăzi numai prin plata sau prin magazinele alimentare şi industriale ce au fost construite sau au luat fiinţă doar de câţiva ani? Desigur că nu!

Turbina

Când au auzit cetăţenii că se va instala lumină electrică la Năruja, au prins să vorbească, tare şi cu justificată bucurie.

— Aşa mai zic şi eu! Scăpăm de mizeria lămpilor cu gaz! Şi o să punem mâna cu mic cu mare să ajutăm sfatul la treaba asta.

A trecut doar puţin timp de atunci şi iată că o mână de tineri, printre care şi utemiştii Manole Toader, Berechoi Vasile, Murgu Ion şi alţii au şi pornit în sus, pe munte, cu topoarele la spinare pentru tăiatul şi corhănitul copacilor ce urmau să fie plantaţi ca stâlpi, dealungul drumurilor Nărujei. Odată cu plantarea stâlpilor şi cu întinsul reţelei a început şi construirea uzinei. Din resursele locale existente s'a construit o turbină după modelul sovietic al turbinei Socolov. Urma să fie folosită energia pârâului Năruja, zeci de cai putere ce se risipesc nefolosiţi printre stânci. Şi plantarea stâlpilor, întinderea reţelelor şi instalarea celor peste 400 de becuri a durat mult mai puţin decât se crede. S'a simţit că aici a fost o mână de utemist. La turbină mai era însă mult de lucru.

Tânărul Vlădic Ion, preşedintele sfatului popular comunal, a cerut atunci ajutorul întreprinderii „Bradul". Motoarele de aici cu care se prelucrează lemnul aveau posibilitate să dea curent şi comunei Năruja.

Şi într'o seară, becurile au început să strălucească pe străzi şi în case.

Au trecut câteva luni. Turbina e gata, dar n'a intrat în funcţiune. Utemistul Andrei Apostol unul dintre zecile de tineri care au contribuit prin munca lor voluntară la construirea turbinei, se întreabă pe bună dreptate.

— Dar turbina noastră dece nu intră odată în funcţiune? Până când o să mai luăm curent dela alţii dacă avem uzina noastră?

Nu este singurul, tovarăşul Andrei Apostol. Ca el se întreabă şi alţi locuitori tineri şi vârstnici ai Nărujei. Răspunsul se găseşte repede dacă-l cauţi printre unele încurcături birocratice care au răzbit şi până aici.

— Turbina nu poate funcţiona deoarece îi mai lipsesc 12 metri de sârmă şi un şalter!

Cântec nou pe uliţele satului

— Aici Năruja! Vorbeşte staţia de radioficare Năruja!...

Aşa începe programul staţiei de radioficare din Năruja.

Şi ştirile se succed una după alta. Sunt ştiri diverse, care vorbesc despre fapte diverse întâmplate atât în Năruja, cât şi în întreg raionul Vrancea: „succese ale colectiviştilor dela gospodăria agricolă colectivă „Octombrie Roşu" din Paltin; înfiinţarea a cinci secţii de producţie meşteşugărească pe lângă cooperativa din Năruja; victoriile în munci ale minerilor dela Reghin; au fost alfabetizaţi peste 2000 neştiutori de carte şi alţi 500 sunt în curs de alfabetizare; a intrat în funcţiune baia populară din Năruja; s'au deschis în raion 4 noi magazine de desfacere a produselor alimentare...".

Vocea calmă a tovarăşei dela centrul de radioficare pătrunde prin cele 400 de difuzoare, aproape în fiecare casă. Şi nu este mult decând cetăţenii au ascultat pentru prima dată emisiunea centrului de radioficare. In luna iulie a anului trecut, deabia au început primele lucrări. Cei care veniseră să facă instalaţiile erau doar câţiva. In afară de tânărul inginer Toma Popescu, mai erau doar 5 lucrători: 4 tineri şi comunistul Petre Budulescu. Cetăţenii i-au sprijinit însă cu muncă efectivă. Mai mult chiar, într'una din zile au venit la inginerul Popescu doi tineri, în iţari şi cu opinci.

— Ei! Ce este? Spuneţi, fără-de frică!

— Ştiţi... noi am dat ajutor la întinsul sârmelor, voluntar, şi ne-a plăcut munca asta. Am vrea să ştim dacă nu mai aveţi nevoie de muncitori. Poate că o să putem şi noi să învăţăm...

Aşa au rămas tinerii Ioan Chilian şi Constantin Coroiu muncitori la radioficare. Utemiştii Stanciu Ilie şi Andrei Constantin i-au primit cu bucurie în mijlocul lor însă a venit ziua când difuzoarele au prins să cânte, să vorbească şi instalatorii se pregăteau de drum. Radioficarea Nărujei era gata şi trebuiau să plece la Bârlad să instaleze şi acolo 2000 de difuzoare.

— Acum să mi spuneţi dacă vă place meseria asta şi dacă vreţi să mergeţi cu noi la Bârlad, îi întrebă inginerul.

— Mergem!... dar ne calificaţi?

— Vom începe deîndată cursurile de calificare. O să mai avem şi alţi tineri la Bârlad. Acolo ziua o să lucraţi pe teren iar seara la şcoală...

La cinematograf

Prin 1947 au văzut locuitorii Nărujei primul film. Apoi au început să vină la Năruja cele două caravane ce prezentau din cand în când câte un film.

La lista lucrurilor ce nu au mai fost niciodată la Vrancea şi acum s'au înfăptuit, s'a mai adăugat un capitol: **„La 20 noembrie 1953 în cinematograful nou construit a rulat primul film pe bandă lată. Dela această dată cinematograful rulează zilnic. Intâiul film: „Primul spectacol" o producţie a studiourilor sovietice şi un jurnal sonor".**

Sala deşi încăpătoare era plină până la refuz. Băieţi şi fete, bătrâni şi tineri, funcţionari, muncitori, doctori, toţi au venit în această seară să asiste la inaugurarea cinematografului. O tânără cu cismulițe de cauciuc şi cu un basc pe cap umbla şi ea de colo până colo prin sală, stând de vorbă cu oamenii şi notându-şi ceva într'un bloc-notes: era corespondenta ziarului local „Steagul roşu". Tovarăşul Constantin Zăbrăuteanu preşedintele sfatului popular al raionului Vrancea le-a vorbit celor prezenţi despre importanţa deschiderii primului cinematograf în Năruja, despre munca neobosită depusă în special de tineret. Corol Temistocle, Manole Toader, Hoanea Ileana sunt utemişti care aproape în fiecare zi au venit pe şantierul cinematografului şi au ajutat la terminarea lui.

Chiriţă Constantin făcu un semn cu cotul soţiei sale:

— Nastasio! Tu cât ai muncit aci?

— Ca şi tine Costică, ce mă mai întrebi?

Costică se gândea: chiar, de ce-a mai întrebat-o? Nu aici pe şantier ne-am cunoscut noi mai bine? Apoi adăugă în şoaptă:

— Aşa-i. Odată cu cinematograful a început şi dragostea noastră.

— Pe amândouă le-am dus la bun sfârşit: şi cinematograful s'a terminat şi noi ne-am căsătorit — râse tânăra femeie privindu-şi bărbatul cu dragoste.

*

Aspecte din viaţa nouă, clocotitoare, de cultură tot mai înaintată se mai găsesc cu zecile. S'ar mai putea vorbi despre multe lucruri care au îmbunătăţit viaţa Nărujei.

GH. ANGELESCU
corespondentul „Scânteii tineretului" pentru regiunea Bârlad

Colțul științei și tehnicii

OCHIUL ELECTRIC

Nicolae Bădic își ducea copilul la uzină. Vioi și neastâmpărat acesta mergea înaintea tatălui său minunându-se de tot ce vedea și punând întrebări din cele mai năstrușnice. Insfârșit, ajunseră la uzina unde lucrează „tăticul" — unde se află transformatorii de înaltă tensiune, ruptorii și alte aparate ale căror nume ciudate ațâțaseră imaginația lui Ionel.

In uzină totul strălucea de curățenie, totul era ordonat și lustruit. Pe pereți, numeroase „ceasuri" mari și frumoase, iar la un capăt al uriașei săli se vedeau niște mașini mari și complicate, care străluceau deasemenea de curățenie.

Niculae Bădic se întâlnise cu Ailoaei Toma, maistrul dela schimbul doi și pornise o discuție aprinsă cu el. Era vorba să se monteze o stație în aer liber, și cei doi meșteri își făceau planuri. Uitaseră de copil.

Intre timp, acesta se apropie de grupul de mașini din fundul sălii. Pe izolatorii de înaltă tensiune, în forma unor uriașe coarne de țap făcute din porțelan, luceau barele conductorului principal. Sub luciul lui se ascundea sub forma energiei electrice, forța șuvoaielor de munte. Curios, Ionel dădu să se apropie mai mult de barele lucitoare...

Cei doi meșteri auziră un țipăt și apoi un fâșâit urmat de un pocnet. Sărise disjunctorul cu aer dela linia a doua. Cât ai clipi au fost lângă copil și l-au adus înapoi. Grație sistemului fotoelectric care întrerupsese curentul la apropierea lui, Ionel scăpase cu viață.

Pățania lui Ionel își va căpăta adevăratul el înțeles în rândurile ce urmează. Din aceste rânduri cititorii noștri vor afla ce este „ochiul electric" (celula fotoelectrică) și cum lucrează el.

*

Efectul fotoelectric, pe care se bazează celula fotoelectrică, a fost observat de savantul rus A. G. Stoletov prin anii 1888 — 1890 în timp ce studia niște tuburi luminoase, asemănătoare acelora ce se întrebuințează astăzi pentru reclamele luminoase. Luminând capătul metalic al unui asemenea tub cu raze ultraviolete, Stoletov a constatat că acesta se încarcă cu electricitate chiar dacă nu este legat la o baterie sau la o altă sursă electrică. Deci, o bucată de metal izolată se poate încărca cu electricitate chiar și prin acțiunea unei raze luminoase. Acest fenomen explicat azi foarte bine își găsește aplicarea la celula fotoelectrică.

Dar, pentru a înțelege ce se petrece în celula fotoelectrică, să revedem câteva noțiuni de electricitate.

Se știe că orice corp, orice material este format din atomi care la rândul lor se compun din mici particule electrice, unele negative (electronii) și altele pozitive (nucleele). In corpurile solide neconducătoare de curent electric aceste particule se mișcă numai în atomii acestor corpuri. In metale, și în alte corpuri bune conducătoare de curent electric, o parte din electroni pot circula și dela un atom la altul. Această circulație a electronilor între atomii unui conductor (o sârmă) se cunoaște sub numele de curent electric. El este asemănător curgerii unui curent de apă dealungul unei țevi.

Dar, pentru ca electronii să curgă, ei trebue să fie mânați de ceva, adică fie de o baterie, de un dinam, sau de un acumulator. Legând la cele două contacte ale acestora un fir electric, electronii vor începe să se deplaseze prin fir într'o anumită direcție.

Curentul poate însă curge nu numai print'un fir electric. In lămpile de radio și în celula fotoelectrică, de pildă, particulele încărcate cu electricitate parcurg o anumită distanță între două contacte prin aer, gaze sau vid. In celula fotoelectrică aceasta se realizează cu ajutorul fenomenului fotoelectric.

Trecerea curentului prin fir, sau printr'o celulă fotoelectrică închide circuitul electric. Ce înseamnă a închide un circuit electric?

Curentul electric nu poate circula decât în circuite închise (neîntrerupte). Electronii care pornesc dintr'un contact al bateriei sunt împinși de aceasta prin fir până la celălalt contact și apoi trecând prin baterie repetă ciclul de mișcare în circuit. Deci, sursa de tensiune (baterie, acumulator, etc.) nu fabrică electroni, ci numai îi mână în circuit.

Dacă un circuit electric nu este închis, ci întrerupt, curentul nu poate circula. Celula fotoelectrică este un sistem de a închide un circuit electric fără a fi necesar un conductor (sârmă), numai cu ajutorul unei raze de lumină. Lumina cu care suntem obișnuiți este formată dintr'un număr uriaș de fotoni.

Ce este un foton? Fotonul este un grăunte de energie care se mișcă cu o viteză de 300 de mii kilometri pe secundă, cea mai mare viteză posibilă. Energia unui foton depinde de „culoarea" sa, adică de culoarea luminii pe care o vedem când un număr mare de asemenea fotoni ajung la ochiul nostru. Razele roșii sunt formate din fotoni cu energie mică. Fotonii din lumina portocalie au o energie ceva mai mare. Energia fotonilor crește tot mai mult în ordinea următoare, a culorilor curcubeului: galben, verde, albastru, indigo și violet. Energia cea mai mică o au fotonii din razele dinaintea roșului (raze infraroșii), raze de căldură ce nu se văd cu ochiul liber. Foarte multă energie au fotonii din razele de dincolo de violet (raze ultraviolete), care la fel nu pot fi văzute cu ochiul liber.

Savanții au descoperit că unele plăci metalice iradiate cu lumină se încarcă cu electricitate. Explicația acestui fenomen este următoarea: fotonii din razele de lumină, lovind placa, cedează energia lor unor electroni ai metalului care sar afară din metal. Lipsa electronilor (care sunt încărcați cu electricitate negativă) face ca sarcinile pozitive rămase în metal să precumpănească. Deci placa se încarcă pozitiv.

Dacă punem în fața plăcii de care am vorbit o altă placă metalică și legăm cele două plăci la o baterie, curentul va circula între ele datorită acțiunii razei de lumină. In acest fel am închis circuitul electric numai cu ajutorul unei raze de lumină. Iată o celulă fotoelectrică simplă. (fig. 1).

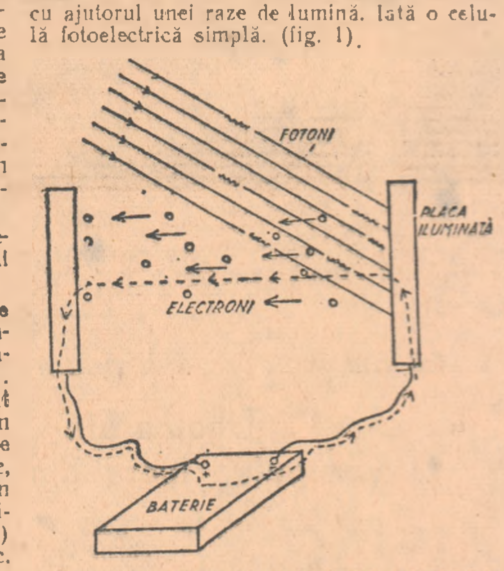

Savanții care au studiat efectul fotoelectric au stabilit că:

1) Intensitatea curentului fotoelectric nu depinde de culoarea luminii ci de tăria ei. Cu alte cuvinte ca prin circuit să treacă o cantitate mai mare de electroni trebue să trimitem mai mulți fotoni. Cu cât vom trimite mai puțini fotoni (lumină mai slabă), cu atât curentul va fi mai slab. Aceasta înseamnă că celula fotoelectrică lasă să treacă prin circuit mai mult sau mai puțin curent, proporțional cu intensitatea luminii. Ea este asemenea unui robinet care lasă să treacă mai multă sau mai puțină apă.

2) Fiecărui metal îi este proprie o energie minimă de extragere a electronilor. Am văzut că fotonii din razele ultraviolete au mai multă energie decât cei din razele infraroșii. De pildă, din zinc electronii sunt scoși numai sub acțiunea razelor ultraviolete. La alte metale se obține efectul fotoelectric și cu raze albastre. Din metalul cesiu se scot electroni chiar și cu raze roșii.

Cu o lumină roșie puternică sau chiar orbitoare, nu vom scoate nici un electron din zinc, în timp ce cu cea mai slabă lumină ultravioletă se va obține efectul fotoelectric. Explicarea efectului fotoelectric a dus pe savanți la importante concluzii teoretice de care nu se ocupă însă articolul nostru.

In practică celula fotoelectrică este ca o lampă de radio (fig. 2). Pe peretele balonului de sticlă este depus un strat de cesiu sau potasiu special preparat, care are rolul primului contact numit catod. Din el lumina, chiar și cea roșie, scoate electronii. In mijlocul balonului de sticlă se află un inel metalic pe un suport de metal. Acesta constitue cel de al doilea contact numit anod: el captează electronii.

La partea de sus a balonului de sticlă se află legătura la catod sub formă de șurub. Lampa are trei piciorușe metalice, dintre care unul legat de anod iar celelalte două servind numai la fixare.

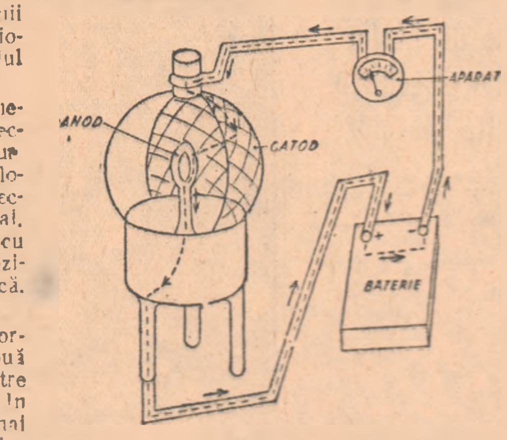

După cum se vede din figură, în circuit există o baterie care face să circule electronii și un instrument care indică trecerea curentului. Mai jos se vede schema unui circuit.

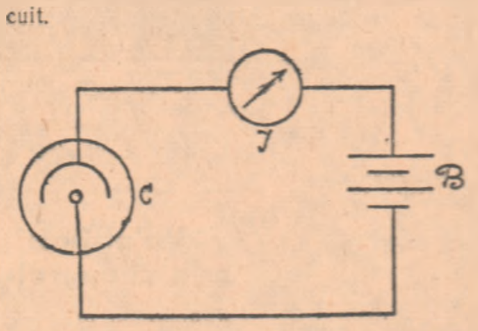

Putem explica acum dece a scăpat Ionel dela moarte. Să ne închipuim că un proiector emite prin fața conductorilor prin care trece curent de înaltă tensiune o fâșie de lumină care cade pe o celulă fotoelectrică. Cât timp celula este luminată, ea stabilește un curent electric în circuitul ei. In acest circuit se află o bobină de sârmă înfășurată pe o bucată de fier moale. O asemenea bobină, cunoscută sub numele de electromagnet, are proprietatea de a deveni magnet atâta timp cât trece curentul prin ea. Electromagnetul atrage o plăcuță metalică care formează un contact electric (de felul întrerupătorului de lumină) în circuitul de înaltă tensiune. Dacă raza de lumină ce trece prin fața proiectorului este întreruptă, curentul din circuit se va întrerupe și el din cauza celulei fotoelectrice care nu va mai funcționa. Electromagnetul, prin care în acest caz nu mai trece curent, lasă să cadă plăcuța metalică ce închide circuitul și astfel se întrerupe curentul de înaltă tensiune care poate provoca electrocutarea.

*

Celula fotoelectrică are numeroase aplicații: ea se întrebuințează oriunde vrem să întrerupem, să stabilim, să mărim sau să micșorăm curentul în circuit. Ea are rolul unui robinet electric fiind acționată de raze de lumină.

Celula fotoelectrică a fost perfecționată dealungul timpului și a devenit foarte sensibilă.

In cele ce urmează vom arăta câteva dintre întrebuințările practice ale celulei fotoelectrice.

Securitatea muncii. In uzinele moderne dispozitivele de siguranță cu celule fotoelectrice previn multe accidente. Să ne închipuim o presă în care, din neatenție, un muncitor a introdus mâna. In asemenea cazuri presa fără dispozitiv cu celulă fotoelectrică poate mutila mâna muncitorului. Lucrând la o presă prevăzută cu un dispozitiv cu o celulă fotoelectrică, muncitorul introducând din neatenție mâna în mașină, întrerupe o rază de lumină ce cade pe celula fotoelectrică; curentul se întrerupe, iar presa se blochează până la scoaterea mâinii din ea.

Sonorizarea cinematografică. Pe marginea unei pelicule cinematografice se află o fâșie lată de 1-2 milimetri. Această fâșie este imprimată în nuanțe mai închise sau mai deschise după ritmul vibrațiilor sonore. Razele de lumină venite dela proiector trec prin marginea peliculei, tot timpul cât aceasta rulează. Trecând prin această fâșie lumina va fi mai mult sau mai puțin slăbită, după cum banda prin care este nevoită să treacă este mai mult sau mai puțin transparentă. Razele de lumină cad apoi pe o celulă fotoelectrică. In circuitul celulei va curge mai mult sau mai puțin curent, după cum este intensitatea luminii trecută prin peliculă, cu alte cuvinte circuitul electric va urma ritmul vibrațiilor sonore. Apoi, vibrațiile electrice din acest circuit vor fi întărite cu ajutorul unui amplificator de radio și vor merge la un difuzor care le va transforma în vibrații sonore. Astfel „auzim un film". Iată, deci, a celula fotoelectrică a permis trecerea dela filmul mut la cel sonor prin „înscrierea" vibrațiilor luminoase pe marginea peliculei de film.

Controlul producției. Pe banda rulantă sosesc piese fabricate în serie. Piesele cu dimensiuni mai mici decât dimensiunile cerute permit accesul unei raze de lumină la o celulă fotoelectrică. In acest caz celula fotoelectrică acționează un mecanism care aruncă piesa depe bandă.

Totodată la fiecare trecere a unei piese prin fața razei de lumină, o celulă fotoelectrică acționează un contor prin intermediul unui electromagnet. In felul acesta, piesele depe bandă sunt numărate în mod automat, fără greș și fără oboseală.

In cuptoarele Martin ce fabrică oțel, trebue să existe o anumită temperatură pentru elaborarea șarjei. Meșterul controlează această temperatură din ochi, după culoarea metalului topit. După ce a privit un timp în baia incandescentă, ochii meșterului obosesc, culorile par să pălească. De aceea meșterul poate regla o temperatură greșită în cuptor. Celula fotoelectrică nu obosește și este mult mai precisă. Ea reglează prin intermediul unui mecanism, admisia de gaze în cuptor și deci temperatura acestuia. Când lumina venită dela cuptor este mai puternică celula slăbește admisia de gaze și invers. Iată deci cum celula fotoelectrică ajută la obținerea unui oțel de calitate superioară.

Cronometraj fotoelectric. La cursele de viteză (automobilism, ciclism etc.) un dispozitiv fotoelectric declanșează la pornire cronometrul. La sosire, obiectul căruia i se înregistrează viteza, taie raza altui dispozitiv fotoelectric care oprește cronometrul. Astfel se înregistrează cu mare precizie durata parcursului, iar apoi se calculează viteza.

In încheere trebue spus că, deși s'au obținut mari succese în domeniul dispozitivelor fotoelectrice, savanții lucrează la perfecționarea lor continuă. In uzinele automate ale societății comuniste, „ochiul electric" de mare precizie va elibera ochiul omului de muncile grele și obositoare.

C. BERCEA
asistent la Facultatea de Fizică și Matematică București

Inițiativa creatoare a comsomoliștilor din colhozul nostru

F. Tolstouhov
locțiitor al secretarului organizației de partid a colhozului „Gorchi" din R.S.S.A. Iacută

Comsomoliștii formează o mare parte din tineretul colhozului nostru. Ei sunt în număr de 28. Cu toții participă activ în viața multilaterală și clocotitoare a colhozului. Comsomoliștii dau un ajutor însemnat comuniștilor, sunt fruntași în muncă, inițiatori ai multor acțiuni folositoare, menite să întărească și să dezvolte continuu producția colhoznică.

De un bun renume se bucură brigada II-a de câmp condusă de comunistul D. Sivțev, formată în cea mai mare parte din comsomoliști și tineri colhoznici. In întrecerea socialistă, brigada obține mereu primul loc. In anul trecut, această brigadă a obținut recolte bogate la culturile de cereale, a pregătit mai mult nutreț pentru vitele colhozului decât celelalte brigăzi și în prezent se pregătește activ pentru însămânțările de primăvară.

Comsomoliștii sunt cei mai buni crescători de vite din colhoz. Cele mai mari cantități de lapte sunt obținute de șase mulgătoare comsomoliste. In ultimii trei ani, brigada constructorilor condusă de A. Gogolev a dobândit multe realizări. Cu forțele brigăzii a fost construit un orășel colhoznic cu 28 de case tip pentru colhoznici, cu un club, o centrală electrică, o moară. Au fost deasemenea construite câteva grajduri tip, pentru vite, încăperi pentru păstrarea legumelor, garaj pentru mașinile colhozului și altele.

Mândria colhozului este brigada comsomolistă și de tineret a mecanizatorilor, condusă de electricianul comsomolist F. Permiacov. Cinci tineri colhoznici care își însușesc cu perseverență tehnica au montat centrala electrică, gaterul, moara, au instalat lumină electrică pentru locuințele colhoznicilor și alte clădiri.

Oriunde se află, comsomoliștii muncesc cu râvnă pentru îndeplinirea sarcinii primite. Iată numai unul din exemplele care dovedesc acest lucru: în zece luni ale anului trecut fiecare comsomolist a lucrat în medie câte 350 zile-muncă. Prin exemplul lor personal de muncă plină de abnegație, comsomoliștii dau imbold tineretului să îndeplinească exemplar sarcinile ce-i stau în față.

In vara trecută, comsomoliștii au arătat o grijă deosebită pentru pregătirea cantității necesare de nutreț pentru vitele colhozului. Această problemă a fost discutată într'o adunare deschisă de comsomol la care s'a hotărît să se desfășoare și mai larg întrecerea tinerilor colhoznici pentru terminarea la timp a cositului ierbii și pentru însilozare. Comsomoliștii și-au luat angajamentul să folosească cât mai productiv tehnica agricolă și să lupte pentru o depășire în masă a normelor.

Organizația de partid a susținut această inițiativă a comsomoliștilor. Discutând problema inițiativei comsomoliștilor la o adunare de partid, comuniștii au adus propuneri prețioase, care au contribuit la dezvoltarea activității creatoare a tineretului în întrecerea socialistă. Consiliului de conducere al colhozului i s'a propus să asigure pregătirea excelentă a cositoarelor și a greblelor mecanice pentru muncile agricole, să repartizeze forța de tracțiune necesară, să alcătuiască un grafic concret al cositului fânului și al însilozării. Pentru a stimula pe fruntașii întrecerii socialiste, la propunerea organizației de partid, în colhoz a fost introdusă o carte de onoare în care se înscriu numele comsomoliștilor și ale tinerilor colhoznici care au lucrat cel puțin 200 ha. de secerătoare și 300 ha. de fiecare greblă mecanică. Organizația de partid a luat măsuri ca să se lămurească tuturor colhoznicilor importanța inițiativei comsomoliștilor. Agitatorii au discutat cu colhoznicii din toate brigăzile de producție despre întrecerea socialistă inițiată de comsomoliști. Sprijinind inițiativa organizației de comsomol, toți colhoznicii au început să participe activ la întrecerea socialistă pentru pregătirea nutrețului.

Comitetul organizației de comsomol a repartizat în toate brigăzile posturi de control care au urmărit mersul muncii, calitatea cositului ierbii, a strânsului și căpițatului fânului și a însilozării.

Organizația de partid a luat măsuri operative pentru lichidarea lipsurilor în această muncă importantă, a cerut dela consiliul de conducere al colhozului ca în scurt timp să lichideze toate neajunsurile existente în organizarea pregătirii nutrețului.

Cu ajutorul organizației de partid, comsomoliștii și-au îndeplinit cu cinste angajamentele luate. La fiecare din cele 13 cositoare s'au cosit în medie câte 191 de hectare. Tinerii mecanici I. Ammosov, M. Teriutin, I. Guliaev au cosit fiecare peste 200 hectare de iarbă. Cu o mare productivitate au fost folosite deasemenea și greblele mecanice.

In prezent, vitele — proprietate obștească au asigurată o rezervă de fân de calitate superioară, însilozat pentru o iernare îndelungată. Aceasta se datorește în mare măsură organizației de comsomol, care cu ajutorul organizației de partid a condus tineretul în lupta pentru folosirea tuturor posibilităților, pentru formarea unei trainice baze furajere.

Organizația de comsomol a pus la timp în fața organizației de partid și a consiliului de conducere al colhozului problema de a se intensifica construcția stăvilarelor de pe râușorul ce trece pe teritoriul colhozului, pentru irigarea luncilor și a izlazurilor. Această inițiativă a tineretului a fost deasemeni susținută cu căldură. Grupul tinerilor colhoznici format din 68 de oameni a fost condus de comsomolistul G. Sivțev. Sub conducerea lui au fost construite două stăvilare principale și șapte diguri care au dat posibilitate să se irige peste 700 hectare de fânețe.

Pe teritoriul colhozului au fost amenajate 5 noi lacuri, au fost umplute cu apă 13 lacuri vechi. La inițiativa comsomoliștilor, în opt lacuri a început creșterea peștelui.

Ridicarea continuă a fertilității și creșterea recoltei globale la culturile de cereale și legume din colhoz depinde în mare măsură de folosirea noilor pământuri. Comsomoliștii au dovedit inițiativă și în această problemă. Ei participă la defrișarea și curățirea terenului și prin exemplul lor personal în muncă mobilizează tineretul la lupta pentru extinderea suprafețelor arabile.

Hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. deschid nemărginite posibilități pentru manifestarea inițiativei creatoare a comsomoliștilor în lupta pentru dezvoltarea continuă a gospodăriei colhozului, pentru ridicarea agriculturii, a creșterii vitelor. Organizația de partid a luat măsuri pentru a se explica amănunțit tineretului colhoznic importanța ce o prezintă pentru dezvoltarea agriculturii hotărîrile partidului.

In prezent, 20 comsomoliști și tineri colhoznici își însușesc la cursurile agrotehnice și zootehnice de 3 ani, cunoștințe în domeniul agriculturii. Comsomoliștii au făcut pregătiri intense în vederea campaniei de primăvară. Au fost curățite și tratate semințele pentru culturile de cereale, au fost construite și răspândite sute de garduri pentru reținerea zăpezii pe ogoare, s'au pregătit îngrășăminte.

La o adunare deschisă de comsomol la care au participat și tineri colhoznici, s'au luat angajamente în vederea pregătirii semănăturilor de primăvară. S'a hotărît ca prin forțele tineretului să se pregătească și să se așeze pe câmp 6000 garduri pentru reținerea zăpezii, să se transporte pe câmp 100 tone gunoi, iar în timpul iernii să se prepare ghivece nutritive. In brigada de legumicultori au fost repartizați patru comsomoliști care au primit ca sarcină să conducă munca de plantare a cartofilor în cuiburi dispuse în pătrat. Au fost fixate de asemenea sarcini pentru desfășurarea întrecerii socialiste a tineretului pentru crearea unei temeinice baze furajere în colhoz, pentru ridicarea productivității vitelor colhozului.

Adunarea de partid a susținut inițiativa tineretului. La adunările brigăzilor de producție se discută inițiativa comsomoliștilor. Colhoznicii se încadrează în întrecerea socialistă pentru o pregătire exemplară în vederea campaniei de primăvară.

Cronica literară

Insemnări pe marginea volumului de versuri „Cuvânt despre tinerețe"

Dan Deșliu

Sunt oameni care se dezvoltă furtunatec, stârnind încă dela începutul activității lor creatoare exclamații admirative. Tot astfel vijelioase torente alpine umplu de rezonanțe natura înconjurătoare încă din preajma obârșiei, croindu-și repede matcă. Drumul acestora, dela primele picături până la starea de fluviu, însumează ocolișuri puține, întrucât își rezolvă greutățile creșterii după metoda lui Machedon: nu migălesc la dezlegarea nodurilor, ci le taie cu sabia.

Se află și altfel de cursuri: mai domolite, zbucnind cu mai puțină impetuozitate. Căile și mijloacele lor diferă, firește, de cele ale torentelor în clocot. Cu îndârjită perseverență, ele trebue să sfredelească stânca pentru a răzbi înainte.

Prima culegere de versuri ale poetului Ștefan Iureș, intitulată **„Cuvânt despre tinerețe"**, poartă amprenta unui drum de creație nu tocmai lesnicios, întrunind trăsături felurite, complexe și, dacă e să folosim termenii metaforei dintru început, evoluția creatoare a autorului poate fi asemănată mai degrabă cu mersul unui râu calm și adânc. Găsim aici și șovăielile începutului și lupta rodnică cu primele obstacole; alături de succese remarcabile, vădind prezența unui proces de maturizare artistică, se reliefează numeroasele dificultăți cu care poetul are încă de luptat.

Iureș este atras îndeosebi de problema formării noilor relații între oameni, de figurile luminoase, ce se ridică din rândurile tineretului patriei noastre, de noua înfățișare morală a unor oameni noi.

Poezii ca: **„Fata din turnul de foc"**, **„Sudorul"**, **„Trandafirul"** și mai cu seamă **„Rolul"**, vorbesc despre adânca influență binefăcătoare pe care o exercită munca socialistă asupra transformării caracterelor; un mod nou, înaintat de a gândi și a simți, ni se înfățișează în **„Cântec de petrecere"** — ca și în introducerea lirică la volum dedicată **„Poetului"**. Tema înfăptuirilor eroice răsună cu deosebită amploare în frumosul poem concentrat **„Așa a fost în Baltica"**. Și dacă relațiile familiale de tip nou, — dragostea bazată pe stimă și încredere reciprocă, sau intimitatea plină de farmec a unei locuințe de mineri sunt prezentate cu căldură în **„La fel de proaspătă"** și **„Primul vot"** — rămășițele vechiului, unele poziții pe care ideologia burgheză le mai deține încă în oamenii noștri, stârnesc mânia biciuitoare a poetului în satira de factură malacovschiană **„Romanul prescurtat al unei căsnicii"**. De fapt, poeziile citate mai sus sunt înrudite prin preocupări, deși se deosebesc între ele atât în ceeace privește motivul fiecăreia, cât și ca grad al realizării artistice. In acest sens pare interesant să încercăm a urmări asemănările și diferențele care există între **„Fata din turnul de foc"** și **„Sudorul"** pe de o parte, și grațioasa acuarelă **„Trandafirul"** pe de altă parte. In prima este vorba despre o tânără zidăriță care lucrează la construirea unui furnal, în cea de a doua despre unul din făuritorii „Casei Scânteii". In ambele ni se oferă amănunte asemănătoare asupra biografiei eroilor: *Ești aci, Mărie, azi, / Tu, copilă depe Mureș! / Parcă din întâiul ceas / Zidăriță te născuseși / Anii de ucenicie / I-ai gătat în două luni. / Taina'ntreagă-a meseriei / Când ai izbutit s'aduni?* **(„Fata din turnul de foc").**

„Sudorul" este: *Flăcău venit din munții Apuseni. / Spunea: „la noi nu vezi mândreți de-acestea." / Și pe șantier i se dusese vestea / Că cere muncă fără să-l mai chemi.* **(„Sudorul").**

Și despre zidăriță și despre sudor căpătăm prin mijlocirea unor scurte notații, anumite date, adeseori utile: astfel, fata e un caracter dârz, perseverent; a înfruntat tăcută asprimile începutului și le-a învins. Substratul acestei atitudini devine mai limpede și capătă un conținut emoțional mai bogat când aflăm că (Tu, Mărie...) *Aduseseși dela țară / Dor mult și puțin mălai. / Nu cioplea șamota doară / Viața ta o șlefuiai. /* Flăcăul din Apuseni, fost cioban, e înzestrat cu un sugestiv contrast vestimentar: el are ochelari fumurii de sudor, însă nu-și leapădă cojocul cel mițos și brâul lat, cu chingă, nici măcar după ce s'a calificat în lege și *„...flacăra știa de el s'asculte."* El folosește deasemenea, expresii pitorești (*„No, că destul fui necalificat"*).

In ciuda anumitor detalii de acest gen, sudorul și zidărița nu ne apar, ca niște portrete sau schițe artistice ale căror trăsături, să capete forță de generalizare sub penelul poetului, ci sunt mai degrabă un fel de „instantanee" fotografice pe marginea cărora el face diverse comentarii. Tratați în felul acesta, oamenii rămân până la urmă „pe dinafară", izolați de inima cititorului. **„Sudorul"** este — am zice — fratele **„Fetei din turnul de foc"**, ca concepție și realizare și, împreună, copii ai aceleiași intenții nerealizate.

Altfel stau lucrurile cu sora lor mai matură **„Trandafirul"**. Poezia este inspirată de munca în vederea pregătirilor pentru Festival — și ne înfățișează o fată, una din multele mii, sădind trandafiri pe șantierul parcului „23 August". Lipsesc datele biografice: nu știm nici cum o cheamă, nici de unde vine fata al cărei trup mlădios se ascunde *„sub cenușiul șters al salopetei" Cum sub bonetă știe-a-și împleti / Părul lung, corb, cu unde albăstrii,/ Privind-o de departe, doar cu greu/ Ai crede că nu-i vorba de-un flăcău.* Autorul nu și-a propus să redea o imagine completă a personagiului, dar din câteva linii, schițate cu multă sensibilitate, el ne destăinue un sentiment profund, caracteristic părții celei mai înaintate a tineretului nostru. Procesul muncii apare aici ca o adevărată operă de creație, cu care întreaga ființă a omului se contopește. Ideia aceasta există și în **„Fata din turnul de foc"** — însă acolo o întâlnim exprimată ostentativ, vârîtă — dacă ne putem exprima astfel — pe gâtul cititorului, în formă brută, insuficient prelucrată artistic. Spre deosebire, — în **„Trandafirul"** Iureș operează nu cu noțiuni abstracte („dragostea de muncă", „perseverența", „tehnica avansată transformă oamenii" etc.), ci cu sentimente vii, omenești: *Ea sapă cu nădejde, ca băieții,/ Proptindu-și talpa'n muchia lopeții./ Apoi, abia zâmbind, abia cântând,/ Sădește 'ncet lăstarul cel plăpând/ Și grijuliu, cu palmele căuș,/ Il învelește'n noul lui culcuș...* (Intre noi fie vorba — acest *„abia zâmbind, abia cântând"*, valorează mai mult decât toate efuziunile „lirico-pitorești" din cele două poezii cercetate anterior). Nu e grădina ei de-acasă; e un parc de care se vor bucura mâine tinerii mesageri ai păcii din lumea întreagă, împreună cu oamenii muncii din Capitala patriei noastre. Tocmai conștiința acestei largi și generoase perspective este izvorul bucuriei cu care muncește eroina și de aici provine adânca ei frumusețe morală.

De unde concluzia că nu e neapărat necesar să înfățișezi sute de flori pentru a evoca o grădină: ajunge și un singur „trandafir", dacă petalele-i răsfrâng lumina soarelui, dacă privindu-l, simți cum te pătrunde parcă și pe tine seva pământului drag...

Preocuparea de a adânci situațiile și caracterele, de a surprinde din cât mai diferite unghiuri bogăția crescândă de idei și sentimente ale constructorilor noii societăți, l-a îndemnat pe Iureș, ca și pe alți poeți tineri dintre noi să navigheze cu îndrăzneală spre regiuni mai puțin cercetate din viața de toate zilele a poporului. El a ținut astfel seamă de îndemnul lui Maiacovschi către poeții proletari: scriitorul trebue să fie „un constructor al noilor relații și-al noilor iubiri".

O reușită remarcabilă este, în această direcție, poezia **„Primul vot"**. Iureș a surprins cu maestrie starea sufletească a tânărului miner care împlinește 18 ani tocmai în preajma alegerilor, pe care familia toată îl așteaptă cu atâta dragoste, vrând să-l sărbătorească, iar el — ce să-i faci! — n'a mai avut răbdare să meargă cu toți ai săi ca să se înscrie în listele de alegători, ci a trecut pe acolo „chiar acum" — la ieșirea din șut. Ca o armonie secundă la acest motiv central, nici surioara mai mică nu se poate stăpâni când își vede fratele intrând pe ușă: repede îi sare în brațe ca să-i destăinuiască la ureche marea taină: „mama ți-a făcut un tort!"

Foarte izbutite sunt, deasemenea, notațiile intime de această factură: *Așteptam să vină tata / Uite-l sprinten e de-ajuns / Azi și-a pus o vestă nouă / Și mustățile și-a tuns. / Mulți mineri ca el nu afli./ Catiei îi pare rău/ Cele două decorații/ Nevăzând pe pieptul său...* Numai câteva versuri și totuși parcă respiri deodată atmosfera unei case de oameni simpli, cu inima caldă care știu deopotrivă să muncească și să se bucure de noua viață pe care și-o făuresc!

Și iată o situație cu totul opusă: problemele unei tinere căsnicii care șchioapătă. Aici poetul folosește cu dibăcie săgeata bine ascuțită a ironiei. Părând dintru început a se rezuma la o prezentare oarecum neutrală a datelor problemei, Iureș o pune pe însăși eroina „romanului" să-și dezvălue slăbiciunea, lipsa de orientare în alegerea unor juste căi de viață. La îndemnul proaspătului soț, de a-și schimba profesia de activistă U.T.M. în aceea de „casnică" — dânsa se hotărăște fără ezitări: *Ce dragă-i sunt / Ar fi o prostie neiertată/ Când el vrea să mă cruțe să nu mă las cruțată!* Redusă la asemenea îndeletniciri ca târguielile, bucătăria și cârpitul ciorapilor conjugali, tânăra activistă pe tărâm casnic schițează la un moment dat un mic protest pe care însă vajnicul soț îl înăbușă cu severitate. Concluzia poetului exprimă judecata opiniei publice populare: un astfel de menaj: *Dresaj burghez se cheamă. / Să-l spulberăm năpraznic! / Așa să se încheie romanul nostru casnic!* **(Romanul prescurtat al unei căsnicii").**

Nu tot atât de inspirat se dovedește Iureș, atunci când își propune să ofere anumite modele lirice în această chestiune. Așa, de pildă, în poezia **„Alături"**, se poate observa o tendință de aducere a sentimentelor „la acelaș numitor" — de îmbinare obligatorie, mecanică, între dragoste și procesul tehnic de producție. Dealtfel, tendințe înrudite se manifestă și la alți poeți — cum ar fi Eugen Frunză. Dacă acesta din urmă se simte dator să pavoazeze cu steaguri roșii balconul sub care își face declarațiile de dragoste, Iureș utilizează rețete speciale. In **„Alături"**, e vorba (deducem) de iubirea dintre un zidar și-o zidăriță, soț și soție. Mă rog până aici toate bune. In strofa penultima, soțul prezintă o puternică erupție lirică: *Și-s atât de fericit/ De suntem argiți, de-s omături / Ca în lanțul nesfârșit / Noi suntem verigi alături. /* Simpla asociere (fie chiar și pentru o jumătate de metaforă) între sentimentul viu, dinamic prin definiție, (dragoste pasivă cine a mai pomenit?) și „lanțul" cu „verigile" sale—elemente amorfe, este cu totul nepotrivită. Ce-i drept, în final autorul vine cu cealaltă jumătate a imaginii, ca o explicație suplimentară, care însă mai mult strică decât drege: *Treacă vremea, mult zorită / Eu, tot tânăr, voi cânta / Zidu'ntreg și cărămida / Ce-o primesc din mâna ta!* S'ar fi putut adăuga, eventual, puțin mortar pentru cimentarea acestei legături...

Socotim că poeții noștri în genere, cât și Iureș în cazul de față, nu au nici un motiv să se ferească de a exprima în chip veridic, cu vigoare și optimism, complexitatea celui mai puternic dintre sentimentele omenești, cu atât mai bogat și el, cu cât și viața oamenilor noștri devine zi de zi mai frumoasă.

Este locul aici să spunem câteva cuvinte în legătură cu mijloacele artistice ale lui Ștefan Iureș. Autorul volumului **„Cuvânt despre tinerețe"**, vădește în repetate rânduri o capacitate deosebită de a reda mișcarea sufletească a eroilor săi epici sau lirici. Folosind cu metode proprii un încercat procedeu poetic, el se substitue adesea personagiului respectiv, fie în anumite momente de intensitate dramatică (vezi **„Ucenicul partidului"**, ori **„Așa a fost în Baltica"**) fie dela un capăt la celălalt al poeziei, ca, de exemplu, în cele două cântece de dragoste sau în **„Cântec de petrecere"**. Uneori, această identificare se întâmplă numai la suprafață, și atunci poetul înregistrează insuccese, în genul poeziei **„Alături"**. In asemenea cazuri el nu reușește să-și convingă cititorii, pentrucă nu pătrunde în inima lucrurilor. Este oare în obiceiul muncitorilor ca atunci când vorbesc de dragoste să recurgă la imagini și comparații din sectorul producției, gen *„zidu'ntreg și cărămida ce-o primesc din mâna ta"*? Credem că un atare limbaj amoros reprezintă o invenție nefericită a autorului.

Cu adevărat viu și emoționant răsună însă cuvintele **„Cântecului de petrecere"**, în care un meșter vârstnic se adresează tinerilor săi tovarăși de muncă. Aici eroul se caracterizează numai prin propriile-i spuse, toată poezia fiind un monolog întrerupt numai spre sfârșit de exclamațiile comesenilor.

Incă în versurile de început este surprinsă cu dibăcie mentalitatea bătrânului muncitor: *Credeți voi că mi-e necaz / Dacă mă'ntrecurăți... / Chiar de-ar fi așa, de azi / Sufletul mi-l curăț.* Din puținele fraze pe care le rostește aici, la petrecere, îți dai seama cam cum trebue să fie omul și în muncă, în relațiile cu cei din secție, sau din atelier.

El nu vorbește prea mult despre sine, iar când vorbește faptul apare justificat, în primul rând pentrucă autorul a știut să creeze atmosfera prielnică unor asemenea destăinuiri, în al doilea rând pentrucă exprimarea lor este firească, în concordanță cu personajul: *Bun e vinul. Aromat, / Străveziu și rece / Nu-s cu vinul învățat / Și nici a petrece / Fost-am tânăr doar și eu, / Dar căram pe spate / La stăpân, de anul nou, / Vinuri și bucate. / Rele timpuri! Strâmbe vremi / Naiba le răsfețe!...*

Câteva întorsături vesele în vorbire, pe care meșterul le folosește la locul potrivit, întregesc atât imaginea eroului cât și atmosfera petrecerii: *Bată-i vina de băieți! / Las'! Vă'ntorc eu darul! /* („darul" constă în aceea ca ucenicii crescuți de el au ajuns să-l întreacă.) *Ia'n turnați mai, nu vedeți / Cum stă gol paharul?*

Caracterul veridic, convingător, al personajului din **„Cântec de petrecere"** nu rezultă din folosirea searbădă a unor imagini „din producție" (împotriva cărora, dealtfel nu avem nimic, numai să fie întrebuințate cu rost), ci din modul său de a gândi și de a simți, care este acela al unui muncitor înaintat, constructor al fericirii obștești.

*

Un loc aparte ocupă în volum cele două episoade epice, **„Așa a fost în Baltica"** și **„Ucenicul partidului"**, fragment din poemul de mai mare întindere **„Urmașii lui Roaită"**.

„Ucenicul partidului", este o evocare dramatică a glorioaselor lupte ceferiste din 1933; imaginea eroului tinde să sintetizeze trăsăturile tineretului revoluționar din acea perioadă, devotamentul și abnegația cu care uteciștii, „ucenicii" ai Partidului Comunist au răspuns la chemarea de luptă împotriva fascismului. Nu vom extinde analiza noastră asupra întregului poem **„Urmașii lui Roaită"**, pe care autorul găsind probabil de cuviință să-l îmbunătățească nu l-a inclus decât parțial în culegerea de față. Dealtminteri, în ceeace privește aprecierea generală a acestei lucrări, trebue să spunem că suntem aproape întru totul de acord cu observațiile tovarășei Aurora Cornu din scurtul articol publicat în nr. 8 (1953) al revistei „Viața Românească"

Fragmentul de sine stătător despre care vorbim constitue o remarcabilă tentativă a autorului în domeniul poeziei epice care implică un conflict mai dezvoltat și o mai amănunțită relatare a evenimentelor prin ta-

Viața U.T.M.

Activitatea comitetului regional U.T.M. București în domeniul ridicării producției agricole

Plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. și plenara a X-a a C.C. al U.T.M. au pus sarcini mari în fața organizațiilor U.T.M. dela sate. Plenara C.C. al U.T.M. a cerut comitetelor regionale și raionale U.T.M. să desfășoare o muncă susținută pentru întărirea prin toate mijloacele a muncii organizațiilor U.T.M. dela sate, în vederea mobilizării tineretului la lupta pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, pentru creșterea producției de cereale și legume, pentru desvoltarea creșterii animalelor și intensificarea schimbului între oraș și sat.

E un lucru știut că raioanelor sătești din regiunea București, le revine importanta sarcină de a asigura atât Capitala cât și celelalte centre muncitorești din regiune, cu produse agricole, legume, zarzavaturi etc. de a asigura industriei alimentare din regiune baza necesară de materii prime. De aceea în fața comitetului regional U.T.M. București a stat sarcina importantă de mobilizare a tinerilor muncitori dela sate, atât a celor din sectorul socialist, cât și a celor cu gospodării individuale mici și mijlocii, pentru mărirea producției de cereale-marfă, prin obținerea unei productivități sporite la hectar, pentru sporirea producției de legume și zarzavaturi și pentru dezvoltarea continuă a producției animale.

Indeplinirea acestor sarcini grele, necesita însă în primul rând o întărire simțitoare a activității organizațiilor de bază U.T.M. dela sate. Deaceea comitetul regional U.T.M. a trimis pe cei mai buni activiști ai săi în munca la sate.

Organizațiile U.T.M. au adus o contribuție însemnată la întărirea și desvoltarea gospodăriilor agricole colective. In cele 188 gospodării colective muncesc un număr de aproape 5.400 utemiști și tineri, iar în cele peste 320 întovărășiri agricole își desfășoară activitatea peste 2.400 utemiști și tineri. Mulți din acești tineri au fost încadrați în diferitele forme de organizare a muncii specifice gospodăriilor colective. Astfel, cu aprobarea adunărilor generale, în unele gospodării colective s'au înființat până acum peste 130 echipe de tineret în cadrul brigăzilor statutare, care obțin rezultate însemnate în muncă. Așa de exemplu echipa de tineret din brigada statutară de câmp nr. 3 din gospodăria colectivă Mărculești, condusă de tovarășa Ana Cocoș s'a situat în anul trecut prima pe gospodărie. O contribuție însemnată au adus-o utemiștii și tinerii din gospodăria colectivă Uda Clocociov din raionul Tr. Măgurele la obținerea producției de 3.000 kg. grâu la hectar, față de 1.700 kg. cât s'a realizat în sectorul individual.

In toamna anului trecut gospodăriile colective din regiune au primit un ajutor prețios din partea organizațiilor U. T. M. în munca de recoltare a bumbacului. Astfel organizațiile U.T.M. din regiune au mobilizat un număr de peste 41.000 de utemiști și tineri, pionieri și școlari, care au recoltat o cantitate de aproape 200.000 kg. bumbac.

O contribuție însemnată au adus utemiștii și tinerii la creșterea șeptelului și mai ales la buna îngrijire a vitelor.

Este bine cunoscut faptul că pentru obținerea unei recolte sporite la hectar, pentru mărirea producției animale, munca trebue desfășurată pe baze științifice. Pentru ridicarea nivelului de cunoștințe agrotehnice și zootehnice al colectiviștilor, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, prin organele sale, a inițiat în 5 gospodării colective cursuri trienale agrozootehnice, iar în peste 260 gospodării colective și întovărășiri agricole s'au deschis cursuri de masă agrozootehnice, cu durata de 3 luni. La aceste cursuri, mobilizați de către organizațiile de bază U.T.M., participă cu regularitate un număr de aproape 3.000 de utemiști și tineri.

Hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953, au fost primite cu încredere și bucurie de către țărănimea muncitoare. Datorită muncii politice concrete desfășurată de către utemiști și tineri sub îndrumarea organizațiilor de partid, numeroase familii de țărani muncitori au fost atrase pe baza liberului consimțământ, pe drumul gospodăriilor colective.

Astfel, numeroase organizații de bază U.T.M. sătești, în perioada împărțirii produselor, au organizat vizite la gospodăriile agricole colective fruntașe sau acțiuni culturale comune, ale tineretului din gospodăriile colective sau întovărășiri agricole, cu tinerii țărani muncitori din sectorul individual. In raionul Snagov, de pildă, din inițiativa organizației U.T.M., și sub conducerea organizației de partid, țăranii muncitori din satul Tomaș, au organizat vizite la gospodăria colectivă Corbeanca în perioada împărțirii produselor. In ultimele 5—6 luni de zile, în urma muncii de convingere dusă de utemiști peste 250 de familii de țărani muncitori și-au prezentat cereri de a intra în gospodării colective. Și asemenea exemple care oglindesc încrederea cu care țăranii muncitori, într'un număr din ce în ce mai mare, pășesc pe drumul gospodăriei agricole colective, sunt încă multe.

★

Totuși în activitatea comitetului regional U.T.M. București și a comitetelor raionale, a organizațiilor de bază sătești, mai sunt neajunsuri mari. Munca de întărire a organizațiilor de bază sătești și mai ales a acelora din gospodăriile colective și întovărășirile agricole a fost neglijată într'un mod condamnabil. Acest lucru este dovedit de însăși faptul că în peste 130 întovărășiri agricole din regiune nu au fost create nici până în momentul de față organizații de bază U.T.M., cu toate că în această direcție birourile raionale U.T.M. au primit instrucțiuni și hotărîri precise din partea comitetului regional. Se vede însă că și comitetul regional U.T.M. s'a mulțumit doar să elaboreze hotărîri, fără însă să efectueze un control sistematic asupra îndeplinirii lor. Altfel cum poate fi explicat faptul că în raionul Crevedia sunt create organizații de bază U.T.M. numai în 4 întovărășiri agricole din 23 câte există în întreg raionul. De această lipsă serioasă se face deasemenea răspunzător și tov. Bratu Petre, prim secretar al comitetului raional U.T.M. care cu toate că a cunoscut această situație nu a luat nicio măsură pentru remedierea ei. O situație similară este și în raionul Mihăilești, unde din 15 întovărășiri agricole doar într'una s'a creat organizație de bază U.T.M.

Viața organizațiilor de bază U.T.M. din multe gospodării colective nu se desfășoară la nivelul corespunzător. Acest lucru are drept urmare ca mobilizarea tineretului la diferitele campanii de muncă să se facă cu multă greutate. In gospodăria colectivă din Valea Roșie, spre exemplu, secretarul organizației U.T.M. a plecat în armată, comitetul s'a descompletat, iar biroul comitetului raional U.T.M.-Oltenița nu a luat nicio măsură pentru schimbarea acestei situații. Acest lucru a făcut ca însăși munca politică în rândul tineretului să se desfășoare într'un mod nepermis de slab.

In creșterea producției agricole și a productivității la hectar, un rol deosebit de important îl au S.M.T.-urile. Inzestrate cu numeroase tractoare și mașini agricole, ele constitue sprijinul de bază în munca gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole și un prețios ajutor pentru țăranii cu gospodării individuale mici și mijlocii. Sunt nenumărate cazurile în care tractoriștii din regiunea București — care în majoritate sunt tineri — au primit multe cuvinte de laudă pentru munca depusă. Cu toate rezultatele obținute însă și în acest domeniu există o serie de lipsuri serioase.

In multe locuri, organizațiile de bază U.T.M. din S.M.T.-uri au fost uitate aproape cu totul de către comitetele raionale U.T.M. Astfel, pentru mulți activiști ai comitetelor raionale U.T.M. Tr. Măgurele și Crevedia a devenit o practică, să treacă prin organizațiile de bază U.T.M. din S.M.T.-uri doar ca simpli vizitatori, fără să sprijine în mod concret activitatea acestora.

Comitetele raionale U.T.M. cât și comitetul regional s'au ocupat într'un mod nesatisfăcător de nevoile materiale ale tinerilor tractoriști.

Slăbiciuni serioase există deasemenea și în munca de educație comunistă a tinerilor tractoriști. Comitetele raionale, organizațiile de bază U.T.M., utemiștii din S.M.T.-uri, n'au desfășurat o intensă muncă politică pentru a convinge prin fapte pe țăranii cu gospodării mici și mijlocii, asupra avantajelor pe care le oferă lucrarea în comun a pământului și cu mijloace mecanizate.

In cadrul comitetelor raionale U.T.M. mai sunt încă activiști care conduc „în mod general" organizațiile de bază, care nu au o legătură strânsă cu masa tinerilor care nu cunosc preocupările lor. Tovarășul Nedu Mircea, prim secretar al comitetului raional U.T.M.-Călărași, timp de aproape două luni de zile s'a deplasat pe teren doar de două-trei ori și atunci pe un timp foarte scurt. Lipsa de control și îndrumare concretă din partea comitetelor raionale U.T.M. a făcut ca în multe organizații U.T.M. să se desfășoare o activitate lipsită de conținut, neinteresantă, iar influența organizațiilor U.T.M. asupra tinerilor neorganizați să fie încă slabă. Acest lucru este dovedit și de faptul că în nouă organizații de bază U.T.M. din gospodăriile colective din cadrul raionului Călărași, în tot anul 1953 nu s'a primit niciun membru. De aceste lipsuri se face vinovat și comitetul regional U.T.M. care nu a controlat suficient activiștii săi în acest domeniu, care nu a reușit în măsură suficientă să ajute practic comitetele raionale U.T.M.

Stilul defectuos din munca multor activiști atât din cadrul raioanelor cât și dela regiune este o urmare directă a slabei lor calificări profesionale, a cunoașterii superficiale a problemelor agricole și mai ales a problemelor organizării producției în sectorul socialist al agriculturii. Aceasta a făcut să existe cazuri când îndrumările unor activiști utemiști să nu fie cele mai competente.

In regiunea București, locul predominant în producția agricolă îl ocupă încă gospodăria individuală mică și mijlocie. Deaceea mobilizarea tinerilor țărani muncitori cu gospodării individuale, la mărirea producției de cereale-marfă și a productivității la hectar, precum și în munca de creștere a vitelor și de mărire a producției de legume, zarzavaturi etc., constitue o sarcină principală a organizațiilor U.T.M. Comitetul regional U.T.M. n'a acordat însă atenția cuvenită muncii politice în rândul tinerilor țărani muncitori cu gospodării individuale, mobilizării acestora la lupta pentru îndeplinirea acestor sarcini de mare însemnătate.

Problema mobilizării tinerilor țărani muncitori, atât a celor din gospodăriile colective și întovărășirile agricole cât și a celor cu gospodării individuale mici și mijlocii, în munca de mărire a producției de cereale-marfă și a creșterii de animale este o sarcină de mare răspundere care stă în fața organelor și organizațiilor U.T.M. din regiunea București în lupta pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

P. ISPAS

Pe urmele scrisorilor trimise „Scânteii tineretului"

Corespondenții sesizează — organele de stat iau măsuri

* *

După faptă și răsplată

„Achizitorul Mușat Alexandru dela cooperativa din comuna Desa, raionul Calafat, este îngâmfat având atitudini nejuste față de țăranii muncitori" — așa își începea scrisoarea adresată ziarului nostru un corespondent voluntar. Corespondentul arăta apoi că acest achizitor îi dă afară pe țăranii muncitori din biroul de valorificări și dă lipsă la cântar, însușindu-și uneori cantități importante de produse. O astfel de abatere a săvârșit-o achizitorul Mușat Alexandru și atunci când colectivistul Pătru I. Ioan a vrut să valorifice o cantitate de grâu pentru a lua în schimb stofă. Achizitorul, obișnuit să facă învârteli, i-a trecut întreaga cantitate la achiziții.

Ziarul nostru a sesizat de îndată acest caz forurilor competente care au cercetat situația și au luat măsurile necesare.

In răspunsul primit de ziar ni se arată că „pentru atitudinea lui față de muncă și față de țăranii muncitori din comună s'a hotărît ca Mușat Alexandru să fie scos din munca de achizitor, iar această sarcină să fie încredințată unui țăran muncitor".

Căminul cultural va activa

Un corespondent voluntar al ziarului nostru ne-a scris următoarele:

„Activitatea culturală din Beba-Veche nu se desfășoară în mod corespunzător. Biblioteca stă mereu închisă. Tovarășa [illegible], bibliotecara, își face munca fără conștiinciozitate. Directorul căminului cultural din Beba-Veche nu se interesează deloc de buna desfășurare a activității cultural-artistice.

Cauzele acestei stări de lucruri trebuesc căutate și la sfatul popular al raionului Sânnicolaul Mare. Tovarășa Sösler, dela secția culturală, a venit la Beba-Veche o singură dată — și atunci doar pentru două ore".

Ziarul a sesizat cele scrise de corespondent comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Arad. Acesta ne-a răspuns că cele semnalate de corespondent sunt reale și că s'au luat măsuri pentru a se asigura condiții bune de desfășurarea activității culturale în Beba-Veche. In primul rând s'a terminat amenajarea căminului cultural unde vor fi instalate atât clubul cât și biblioteca, va fi ales un nou consiliu de conducere al căminului cultural cât și un nou responsabil cu biblioteca.

Datorită lipsurilor pe care le-a avut în general în activitate, tovarășa Sösler dela secția culturală a sfatului popular al raionului Sânnicolaul Mare a fost scoasă din muncă.

In încheiere, președintele sfatului popular al regiunii Arad asigură ziarul ca atât sfatul popular regional cât și cel raional vor urmări ca măsurile luate să fie îndeplinite întocmai și vor veghea ca, activitatea culturală din regiune să obțină succese mai însemnate.

—●—

Pentru tot mai mult cărbune

In adâncul pământului, minerii din Valea Jiului duc lupta pentru mai mult cărbune.

Fruntaș în această luptă este sectorul IV al minei Aninoasa, unde s'au extras peste plan, în primele 20 de zile ale lunii ianuarie, 1.312 tone de cărbune. La sectorul V al aceleași mine s'au dat peste plan 529 tone de cărbune, iar la sectorul III 292 tone.

Brigăzile de mineri conduse de stahanoviștii Simion Căținean și Vasile Năpău, dela mina Lupeni, care lucrează după metoda graficului ciclic, au dat peste sarcinile prevăzute în ciclogramă, 2.260 și 1.600 tone de cărbune.

La minele Petrila, brigăzile de mineri conduse de Al. Cosma, Mihai Ștefan și Petru Ursu și-au realizat ciclurile în proporție de 104-113 la sută, iar acele conduse de Constantin Sorescu, Petru Bexa, Toma Sima, Adalbert Kibedi, Iuliu Haidu și Iosif Toth își depășesc normele cu 32-80 la sută.

Ca în multe mine din Valea Jiului la „Vulcan" alături de minerii încercați, în abataje întâlnești și tineri elevi ai școlii S.F.U.

In fotografie: elevul școlii S.F.U., Macovei Ioan, viitor miner, mânuind cu pricepere picamerul.

„Școala din proiect"

Dacă treburile n'au putut merge altfel, au mers și ele cum s'a putut... Și povestea începe așa:

Direcția Generală a Rezervelor de Muncă din Ministerul Invățământului are într'un dosar, în care nu umblă oricine, mai multe proiecte, planuri. In dosar se află și proiectul Centrului Școlar Profesional din Hunedoara așa cum va arăta el când va fi gata. Mai multe blocuri cu câteva etaje, sală mare de mese, bibliotecă, club etc. Intr'un cuvânt — aspectul unei școli moderne cu tot confortul! Dar, tovarășii dela Direcția Generală, n'au numai proiectul, ci și convingerea că această școală, văzută pe teren, trebue să fie mult mai frumoasă decât pe hârtie. Și când ai în față un asemenea proiect, nu e lucru greu să faci socoteala câți elevi pot încăpea în școală. Așa au dat tovarășii dela minister dispoziția ca la Centrul Școlar Profesional din Hunedoara să fie primiți peste 1.000 de elevi. După proiect, acest număr nu este mare.

Dispoziția odată dată s'a trecut la executarea ei și astfel peste 1.000 de elevi s'au prezentat la Centrul Școlar Profesional din Hunedoara, unde școala e terminată doar în parte.

„Proastă treabă" — și-a zis directorul școlii, tovarășul Filimon Victor, când s'a pomenit cu un așa mare număr de elevi pe capul lui. Mulți, foarte mulți și spațiu mic. Dar lui Nu-i place lui să bată la cap oamenii. Așa că nu și-a pierdut vremea cu adrese la Direcția Generală. „Și apoi — socotea el — n'o merge treaba mereu așa. Au ei tovarășii dela minister grijă".

A trecut o lună. Nimic dela Direcția Generală. Nici un delegat, nici o adresă. E drumul lung dela București la Hunedoara, greu și plicticos, se gândea directorul, poate deaceea nu vine nimeni. Procedase directorul nu-i vorbă, în așa fel că încăpuseră toți elevii în ce avea școala gata. Și pe urmă se mai ridicau și alte probleme: elevii voiau să aibă un club, o bibliotecă. Nu se poate — se consola mereu directorul — cunosc ei tovarășii dela Direcția Generală greutățile școlii noastre. Au ei grijă.

Intr'o bună zi sosește la Centrul Școlar Profesional din Hunedoara tovarășul Gândilă. Câtă bucurie pe director, când a auzit că e inspector general la minister.

— Multe greutăți, tovarășe inspector, multe, o... dar acuma ce bine că ați venit.

— Cum așa?, E școală nouă tovarășe director.

— Bine, dar... cum vedeți, elevii înghesuiți fără bibliotecă, fără club, fără... E mult de muncă la școala aceasta și tare greu mi se pare până am s'o văd terminată. Așteptam de mult pe cineva dela minister. O să punem acum treaba la punct.

Inspectorul a făcut ochii mari. Despre ce școală neterminată poate fi vorba? Cunoștea el doar Centrul Școlar Profesional încă dela București. E vorba probabil de câteva „nimicuri" și directorul ăsta se plânge degeaba. Totuși a promis că se vor lua măsuri. Directorul a înțeles că în curând toate se vor rezolva. Vor avea elevii cele necesare, spațiu pentru bibliotecă și un club bine aranjat, la care visează el de multă vreme. Altfel e să fii director într'o asemenea școală. Și elevii se vor simți altfel.

Dar ce repede trece vremea! A trecut o săptămână, apoi două, de atunci. Nicio veste dela minister. Directorul Filimon însă se consola. Promisiunile tov. inspector Gândilă trebue să se realizeze.

A trecut o lună și iarăși o bucurie. A venit acum tovarășa Hascal, delegată specială dela Direcția Generală a Rezervelor de Muncă pentru această regiune.

— Cunoașteți greutățile noastre, tovarășă Hascal?

— Dar cum așa iute, greutăți, într'o școală nouă?

— Nouă o fi școala, dar... nu e terminată.

Și directorul înțelesese că tovarășa Hascal nu cunoaște nimic din tot ce-i povestise el tovarășului inspector Gândilă. Povesti și acum, la fel cum povestise cu o lună în urmă. Tovarășa Hascal n'a mai făcut ochii mari, dar la urmă și ea i-a promis directorului că se vor lua măsuri. Nu poate fi acum vorba de amăgire. Directorul Filimon a vorbit doar cu oameni competenți. Dar iar trece o lungă bucată de vreme și directorul n'a primit nicio veste. Școala e aceeași. A uitat tovarășa Hascal, sau poate a neglijat să pună la curent ministerul cu situația dela Centrul Școlar Profesional Hunedoara așa cum poate a neglijat și tovarășul inspector Gândilă la rândul lui să facă acest lucru? E drept că tovarășa Hascal este delegată specială pentru această regiune cu problemele școlilor profesionale, dar câte nu are omul pe cap!

A trecut vremea și a venit vacanța de iarnă a elevilor. A trecut și vacanța și școala e aceeași. Cum s'o fi întâmplat nu știm, dar știm că a ajuns însfârșit și la urechea tovarășilor din conducerea ministerului vestea că la Centrul Școlar Profesional din Hunedoara situația nu-i prea strălucită.

Nu s'au ținut de cuvânt tovarășii dela întreprinderea de construcții Nr. 4 să termine școala la termenul fixat. Dar nici tov. Grigore, directorul acestei întreprinderi n'a mai întâlnit oameni mai buni și fără pretenții ca, tovarășii dela Direcția Generală, motiv pentru care a și lăsat școala neterminată.

Și iată că nici până acum n'a fost rezolvată problema Centrului Școlar Profesional dela Hunedoara. Cei peste 1.000 de elevi continuă să doarmă în condiții nesatisfăcătoare, iar tovarășii respectivi dela minister continuă să se simtă bine în birocratism și nepăsare.

GH. CÂRSTEA

---

termediul unor personagii urmărite în evoluția lor sufletească. Zugrăvind figura lui Roaită, poetul a năzuit să înfățișeze tineretului nostru un model viu, demn de urmat, figura unui înflăcărat luptător pentru cele mai înalte țeluri ale vieții.

Fără a străluci printr'o construcție originală, expunerea de motive care precede apariția eroului, conține unele pasagii pline de frumusețe, în care ideile înalte sunt exprimate prin imagini artistice, concise și plastice: *Vin muncitorii / Din tot orașul / Poarta e'naltă, / 'Nalt e grilajul. / Dar pân' la ceruri / De-ar fi tot poartă, / N'ar fi în stare / Să mai despartă / Pe cei din-'untru / De cei de-afară, / Pe cei din hale / De cei ce ară, / Grivița toată / De'ntreaga țară...*

In ce privește realizarea artistică a figurii lui Roaită, ea are o serie de calități demne de subliniat. Dacă Iureș nu excelează în descripția fizică (calitate foarte prețioasă și necesară pentru construcțiile epice) el posedă în schimb capacitatea de a sugera cu mijloace simple sentimentele mărețe care-l însuflețesc pe ucenic și-i determină faptele: *Sună, sirenă! / Cheamă la luptă! / Fii tu cântarea / Neîntreruptă. / Fii tu ecoul / Marii mânii / Și-a grevei noastre / Voce să fii!* / Este interesant de observat că autorul reușește să ne vorbească deosebit de puternic și convingător despre eroul său, mai ales atunci când nu-l prezintă direct în acțiune, ci dezvăluindu-ne mișcarea lui sufletească prin emoționante explozii lirice. Va fi suficient să comparăm pasajul în care bătrânul lăcătuș comunist îi transmite lui Roaită directivele comitetului de acțiune: — *Te căutasem. / Iată: sunt sarcini. / Cer încordare / Fără de margini. / Sirena noastră / Să sune azi / Mai cu putere. / Făr' de răgaz.* pasaj alcătuit precum se vede din platitudini rimate — cu strălucita invocare a simțămintelor eroului în momentul de maximă încordare sufletească: *...Și oare'n clipa / Grea când văzuse / Ochind jandarmii / Spre dânsul — nu se / Infiorase / Sufletul său? / Nu-l încercară / Păreri de rău? / Se'nfiorase. / Ci sta sunând! / ...„Roaită nu-și calcă / Nici un cuvânt"*..

In „Ucenicul partidului" vom întâlni deseori această diferență calitativă între scenele descriptive, de redare a acțiunii propriu-zise, și implicațiile lirice ale autorului în subiect. De fapt, întreaga imagine a lui Roaită așa cum ne apare din poem, se bazează pe asemenea intervenții — foarte reușite dealtminteri. Firește, Iureș „bate", ca să zicem așa, pe principala sa însușire, respectiv lirismul, ceeace nu este deloc rău. Dar făcând aceasta, el neglijează nu odată restul: ansamblul evenimentelor și situațiilor este insuficient redat și lipsesc mai cu seamă relațiile intime dintre temă și personaj. Nu este deajuns să se schițeze cadrul general în care acționează un erou sau altul; oglindirea artistică a adevărului vieții pretinde ca într'o operă epică atât apariția personajelor cât și fiecare gest pe care îl fac, să decurgă în mod necesar din tema de bază, fiind subordonate acesteia. Or, tocmai principalele episoade care trebue să motiveze atitudinea lui Roaită sunt slab realizate în poem. Așa e de pildă convorbirea cu lăcătușul, în care procesul sufletesc al ucenicului apare foarte palid și nu poate mulțumi cerințele cititorului. In realizarea imaginii tânărului erou, principalul procedeu artistic al poetului, paranteza lirică, se dovedește a fi insuficient. Dar, după cum am spus, unele pasagii din **„Ucenicul partidului"**, arată că Iureș poate reda și scenele dramatice cu destul succes și credem că tocmai în această direcție ar trebui el să insiste în mod deosebit

Celălalt poem, intitulat **„Așa a fost în Baltica"** prezintă trăsături noi, superioare. In multe din lipsurile pe care le-am semnalat în: **„Ucenicul partidului"**, sunt aici înlăturate în bună măsură. **„Așa a fost în Baltica"** este un cântec epic închinat faptelor de vitejie ale marinarilor români depe vasul „Plehanov", minunatului avânt patriotic cu care ei au biruit vitregia furtunii. De această dată, ansamblul împrejurărilor e zugrăvit cu o mult mai mare atenție și cu mai multă artă. Sălbatica dezlănțuire a stihiei marine, subliniată insistent în imagini pline de forță, ne face să înțelegem mai bine ce fel de oameni sunt acei care au izbutit să-l țină piept, s'o înfrângă. Ca un dușman perfid și primejdios, Baltica: *Privea cu ochii răi și verzi / Și dintr'odată tulbure, / Impotrivindu-ni-se 'n mers / Jură ca să ne spulbere. / Vântoasele, vuind turbat, / Cu ghiață ne izbiră 'n coaste, / Și noapte de catran a stat / De-asupra cupetelor noastre.* Spre deosebire de procedeul folosit în **„Ucenicul partidului"**, aici măreția figurilor umane ale eroilor reiese din acțiunea însăși, din adâncul dramatism al faptelor înfățișate. Morala nu ne este servită cu lingurița la intervale anumite, prin izbucnirile patetice ale autorului; adeseori s'ar părea că acesta se rezumă la stricta relatare a unor peripeții marinărești. Insuși conflictul dramatic de bază, lupta dintre instinctul de conservare, propriu oricărui om, și înalta conștiință patriotică a marinarilor români, ni se înfățișează nu prin comentariile directe ale autorului, ci prin exprimarea simplă a gândurilor oamenilor. *Era o cale; numai una: / Incărcătura peste bord. / Da, vasul poate n'ar fi mort / C'o jertfă îmblânzind furtuna, / Da, poate, poate c'am scăpa / Dac'am aduce-o ușurare, / Zvârlindu-i mărfurile'n mare... / Alt'dată nu făceam așa?* Poetul găsește mijloace de o remarcabilă subtilitate pentru a ne convinge că o atare soluție este inacceptabilă. *Am ancora iar teferi poate / La țărmul nostru constănțean / Și am trăi optzeci de ani / Lângă nepoți, lângă nepoate.* Aici, după cum vedem, enunțul problemei impune totodată și unicul mod de a o soluționa. Felul acesta direct de a ne situa parcă pe noi, cititori, în miezul frământărilor sufletești ale eroilor, răscolește tot ce e mai bun în conștiința noastră și ne face să rostim răspicat împreună cu cel depe vas: *„Decât așa mai bine moartea!"*

Peste satanicul vălmășag de valuri și vânturi bezmetice, poetul proectează o lumină puternică asupra acelor trăsături deosebite care-i fac pe marinarii noștri mai tari decât amenințarea sfârșitului. Pentru oamenii care construesc fericirea comună, mai scump este binele țării decât propria lor existență. Și deaceea patria e aici pe bord, pentrucă ei o poartă în inimile lor. Sunt aici, la postul de comandă, comuniștii, cei care stau întotdeauna în fruntea luptei, și ca un singur om fac zid alături de ei matrozii întregului echipaj. Poate că printre voinicii aceștia este și fratele sudorului, și logodnicul fetei din **„Trandafirul"** și vreunul din foștii ucenici ai meșterului din **„Cântec de petrecere"**. Firește că în inimile lor noțiunea de fericire personală se identifică în orice clipă cu aceea a fericirii obștești și tocmai sentimentul acesta, tipic unor astfel de oameni, a știut să-l sublinieze artistic autorul folosind împrejurări de viață tipice. Marele merit al poemului **„Așa a fost în Baltica"**, constă în faptul că el reușește să stârnească în cititor sentimente mărețe prin imagini poetice de o măiastră simplitate.

Creând asemenea figuri artistice, ca aceea a lui Vasile Roaită din **„Ucenicul partidului"**, dar mai cu seamă imaginea echipajului de pe nava „Plehanov", echipaj care este de fapt „eroul colectiv" al întregului poem, Ștefan Iureș a izbutit să ofere tineretului nostru adevărate modele de viață de o înaltă valoare morală, eroi pe care nu îi uiți și pe care te simți îndemnat să-i urmezi.

★

Din cele spuse până aci, ne putem da seama că poezia lui Ștefan Iureș îmbrățișează variate aspecte ale vieții noastre atacând cu îndrăzneală teme și subiecte dintre cele mai diferite. Totuși, în creația sa din ultima vreme, el pare că acordă o atenție deosebită genului satiric în care a obținut de pe acum câteva realizări interesante. Astfel, în afară de **„Romanul prescurtat al unei căsnicii"** — despre care am mai vorbit — considerăm drept una dintre cele mai bune lucrări din volum poezia anti-imperialistă **„Părerea lui Jeannot și-a Franței"**.

Privită sub raportul arhitecturii sale poetice, aceasta este o îmbinare strălucită de lirism și narațiune epică, într'un mod specific mijloacelor artistice ale autorului. Ca și în **„Așa a fost în Baltica"**, emoția se degajă din expunerea simplă și clară a faptelor, din acele note mărunte pe care poetul știe să le sublinieze cu discreție, exact atât cât este necesar, pentruca cititorul însuși să poată descifra „subtextul", adâncul conținut uman de care sunt încărcate.

Ascuțișul satiric al poeziei e concentrat cu finețe în contrastul dintre micul luptător pentru pace și agenții ordinei și siguranței capitaliste. Cât de nobilă, de măreață este înfățișată aici ideia fericirii popoarelor, care poate ridica la luptă până și pe un pici cuminte ca Jeannot — și cât de hidoase devin, prin contrast, figurile celor ce patronează putredul regim de jaf și teroare.

După apariția volumului **„Cuvânt despre tinerețe"**, Iureș a publicat câteva poezii în care demască unele aspecte retrograde ale vieții noastre sociale, îndreptând ascuțișul satirei sale împotriva rămășițelor burgheze din mentalitatea oamenilor, sau revendicând satisfacerea exigențelor mereu crescânde ale maselor muncitoare dela noi. **„Cum a alergat directorul muzeului de Științe Naturale după un exemplar rarissim"**, ca și **„Convorbirea directoarei cu proiectantul-imprimeur"**, poezii apărute spre sfârșitul anului trecut, dovedesc o îmbogățire a inspirației sale artistice și arată că talentul autorului se află pe cale de maturizare.

Indreptându-se spre marile teme ale actualității noastre, lirica lui Iureș găsește un larg teren de manifestare și are toate premizele necesare unei depline înfloriri.

★

Versurile volumului **„Cuvânt despre tinerețe"** militează cu pasiune pentru idealurile de viață ale poporului nostru și vădesc în majoritatea cazurilor puternicul talent al autorului. Deaceea sunt cu atât mai supărătoare slăbiciunile care se manifestă adeseori chiar și în cele mai bune creații ale lui Iureș. In această privință deosebit de importantă ni se pare tendința vădită a scriitorului de a rezolva în chip ușuratec anumite momente „cheie" din lucrările sale.

Așa se întâmplă, de pildă, în poezia **„Rolul"**, care-și propune să ne înfățișeze procesul de transformare trăit de un fruntaș al scenei noastre sub influența eroilor dramaturgiei sovietice. Lupta pentru smulgerea influențelor străine din conștiința actorului, capătă în *„Rolul"* o semnificație mai adâncă: aceea a conflictului dintre ideologia socialistă, creatoare de valori artistice superioare, și concepția învechită, burgheză, care ucide frumosul în artă ca și în viață. Fără îndoială un subiect dificil dar pasionant — și Iureș a găsit o cale justă pentru a-l reda în imagini poetice. Poetul a descris convingător frământarea actorului în munca de interpretare a unui om sovietic, a știut să „intre în personaj", ca să folosim o expresie din teatru — dar a ratat tocmai nodul dramatic al conflictului: momentul de cotitură în sufletul eroului. Ca să înțeleagă „noul", artistul privește în jurul său, „în viață" după cum spune Iureș. Și care sunt rezultatele acestei priviri scrutătoare? *Se întrebă cum de-au făcut / Dulgherii (n'o fi doar miracol!) / In scurt timp, uimitor de scurt, / Decorul noului spectacol. / — Sunt în întreceri socialiste... / Iar mai târziu, pe strada sa, / In noul bloc ce se clădise / Văzu că și-un dulgher ședea...* In urma unor revelații de această natură, actorul ia hotărîrea să meargă pe străzi cu echipele care strâng semnături pe Apelul Păcii. Primul pas odată făcut, restul vine dela sine.

Ce bine ar fi să se petreacă lucrurile atât de simplu și în viață: nici construirea socialismului n'ar mai fi atunci o problemă prea complicată! Numai că viața refuză cu îndârjire să se conformeze rețetelor literare și ne arată că transformarea oamenilor este un proces infinit mai complex și mai delicat decât oricare altul. Desigur că Iureș nu ignorează această realitate, dar în poezia respectivă el a preferat să rezolve chestiunea „în doi timpi și trei mișcări".

Un lucru asemănător se petrece și în **„Așa a fost în Baltica"** unde acțiunea propriu zisă de salvare a vasului este expediată în zece strofe, în timp ce introducerea lirică și descrierea furtunii ocupă 6 pagini!

Se poate spune pe drept cuvânt că atunci când „dă de greu" Iureș bate uneori în retragere. Această atitudine se manifestă dealtfel și în munca sa asupra versului. Intâlnim în volum numeroase aritmii, precum și unele stâlciri ale limbii și sintaxei care-ți zgârie sângeros urechile. Iată un exemplu din „Ucenicul partidului": *...Dincolo, ochiul / Țintă rămâne: / Cei dela „Herdan" / Au adus pâine...* E necesar să citești „au ădus", cu accentul pe „a". (ceece graiul nu îngădue) pentru a menține cadența — când autorul avea la îndemână soluția simplă: „adus-au pâine". In acelaș poem găsim, la pagina 27: *„I-a copleșit / bucuria buimacă, /. — Sirena... aceea... / Tucă... să taca!*

Lăsând la o parte observația că „bucuria buimacă" e o imagine care te cam... buimăcește — versul respectiv are două silabe în plus față de cele cărora le corespunde. Asemenea „libertăți" față de legile prozodiei, sunt greu de acceptat în lucrările unui poet care a încetat să mai fie începător.

Obiecțiuni serioase trebuesc făcute și în privința limbii literare pe care o folosește uneori Ștefan Iureș. Intâlnim cu surpriză, încă pe prima pagină a volumului, cuvântul „târgoveț" întrebuințat în sensul „om care târguiește" (!?) Se știe doar că „târgoveț" însemnează „locuitor al unui târg", în accepție mai largă „orășean".

In finalul poeziei **„Premieră 1879"** — poezie care, dealtfel, are mari calități în demascarea unor figuri hidoase din trecut, — versurile ultimei strofe sună astfel: *...Și pe deasupra,* cade pe ei / *Aspru lovind și turtindu-i grămadă. / Din galerie* bulgări *mari, grei: / Râsul și-aplauze vii, în cascadă.* (sublinierea noastră). Deci dela galerie „cade bulgări" — ceeace, în bună gramatică românească, nu prea se cade.

E de neînțeles cum Iureș, autor al unor versuri pline de frumusețe și claritate, de această factură: *Poetul care a cântat / Atâtea flori și vise, / Al codrului prieten drag / Și-al omului — murise* („Iar raza ei abia acum...") poate să servească cititorilor săi asemenea construcții: *In cât aur se strânseaici zelul / Stors din sângele țării întregi /* **(„La Peleș")** — din care înțelegem cu mare greutate și uimire că „zelul" stors din „sângele țării" se strânge până la urmă în... aur!

Ca o complectare la acest „lanț al slăbiciunilor" — poetul rimează „ape" cu „depărtate", „umăr" cu „pe urmă", „robi" cu „ochi" și „începe" cu „bălete". Dacă-i așa, ne întrebăm dece nu s'ar putea rima la fel de bine și „dragă" cu „stană", „mare" cu „sate", ori „nepoate" cu „tractoare" — dar credem că publicul nostru cititor a cărui exigență sporește pe zi ce trece ne-ar adresa în acest caz îndemnul categoric, de a-i citi cu mai multă atenție și insistență pe Eminescu și Coșbuc, pentru a învăța cum se cizelează sunetele finale ale versului, chiar atunci când e vorba de asonanțe. Desigur că autorul este el însuși nemulțumit de asemenea scăderi și va căuta să le înlăture printr'un efort susținut, de perfecționare a meșteșugului literar.

★

Poporul nostru urmărește cu multă atenție munca scriitorilor săi, pe care îndrumarea părintească a partidului îi ajută să-și desfășoare din plin activitatea creatoare. Minunatele condiții de lucru oferite oamenilor artei și literaturii din R.P.R. au dus la o vădită creștere calitativă a operelor acestora, au făcut ca mișcarea literară din țara noastră să înregistreze mereu noi și însemnate succese. In rândul acestor realizări se înscrie și volumul **„Cuvânt despre tinerețe"**, al lui Ștefan Iureș. Tânărul poet și-a ales o misiune grea și frumoasă: aceea de a învăța pe oameni cum să trăiască. Ca să o poată îndeplini cu cinste el trebue înainte de toate să învețe dela cei pentru care scrie, să și pună ca scop principal satisfacerea cerințelor poporului. Marile mase de oameni ai muncii, creatorii bunurilor vieții, ne cer nouă, scriitorilor, să oglindim în imagini artistice convingătoare măreţul lor avânt spre fericire. Pentru aceasta e în primul rând necesar să ne perfecționăm principalele mijloace de creație: inima și cuvântul. Cu cât vom pătrunde mai adânc problemele de viață ale celor ce muncesc, cu cât mai limpede vom exprima frământările, bucuriile și visurile lor, cu atât mai multe succese vom dobândi în realizarea înaltelor noastre sarcini.

Aceasta este pe deplin valabil și pentru Ștefan Iureș.

Conferința dela Berlin
a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

BERLIN 29 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS transmite: Ședința din 28 ianuarie a conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri a fost prezidată de V. M. Molotov. In această ședință au continuat discuțiile asupra primului punct de pe ordinea de zi — „Despre măsurile pentru micșorarea încordării în relațiile internaționale și despre convocarea unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei, S.U.A., Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze.

După cum se știe, în ședința din 27 ianuarie, V. M. Molotov a supus unei analize minuțioase discursurile lui Dulles, Bidault și Eden și a arătat totala netemeinicie a tuturor argumentelor aduse împotriva convocării unei conferințe a celor cinci puteri, inclusiv Republica Populară Chineză. Aceasta l-a scos în mod evident din sărite pe Dulles care, în discursul rostit în ședința din 28 ianuarie, a înlocuit orice ar fi putut semăna cu o argumentare, prin atacuri împotriva politicii U.R.S.S. și a Chinei, în spiritul propagandei standard americane de care toți s'au săturat demult.

Dulles și a permis printre altele să se dedea la atacuri nedemne împotriva ministrului afacerilor externe al Republicii Populare Chineze.

Manipulând într'un fel propriu cu diferite articole ale Chartei O.N.U. și ale altor acorduri internaționale, Dulles a încercat din nou, fără succes, să justifice politica de neadmitere a participării Republicii Populare Chineze la examinarea și reglementarea problemelor internaționale care provoacă încordare în relațiile dintre state. In încheiere, Dulles a propus să se treacă la examinarea celorlalte puncte de pe ordinea de zi

După Dulles a luat cuvântul Bidault. Recunoscând din nou că Charta O.N.U. impune celor cinci mari puteri, inclusiv Republicii Populare Chineze, o răspundere deosebită pentru menținerea păcii și securității, Bidault a repetat totuși afirmația de mult desmințită că politica Republicii Populare Chineze nu ar corespunde principiilor Chartei O.N.U. Referindu-se la faptul că la conferința dela Potsdam s'a hotărît instituirea unui Consiliu de miniștri al afacerilor externe al celor cinci puteri, Bidault a declarat că acest Consiliu a fost creat în scopul îndeplinirii unor „sarcini determinate" și că componența lui trebuia modificată în funcție de sarcinile ce-i stau în față.

Aceste raționamente au fost emise de Bidault cu intenția vădită de a minimaliza drepturile și rolul marii Republici Populare Chineze în rezolvarea problemelor internaționale și necesitatea vitală a convocării unei conferințe a celor cinci puteri.

Bidault a consacrat a doua jumătate a discursului său încercărilor de a demonstra că problemele concrete, care după părerea delegației U.R.S.S. ar trebui examinate la o conferință a celor cinci, ar putea fi rezolvate și fără participarea Chinei. Bidault nu a adus niciun argument cu greutate în sprijinul afirmațiilor sale. Astfel, referindu-se la problema dezarmării, el a declarat simplu și fără drept de apel: „Ar fi foarte ciudat să se ceară ca în actualele condiții și împrejurări China să participe la examinarea ei" (adică a problemei dezarmării).

Vorbind despre problemele economice care ar trebui examinate la o conferință a celor cinci puteri, Bidault a recunoscut că restabilirea pieței mondiale unice ar avea o mare însemnătate pentru ridicarea bunei stări a tuturor țărilor. Cu toate acestea, el a contestat necesitatea examinării acestei probleme arzătoare cu participarea Chinei, susținând că China ar fi singură vinovată de încălcarea legăturilor comerciale. Bidault a afirmat că antrenarea Chinei la examinarea problemelor politice este împiedicată de o așa zisă intervenție armată a Chinei în războiul din Indochina. Totuși, a spus Bidault, guvernul francez este gata chiar și acum să folosească prilejul de a stabili pacea în Indochina cu asentimentul deplin al „statelor asociate". El a repetat însă imediat, fără a aduce probe, că China nu și-ar dovedi dorința de pace.

In încheiere, Bidault s'a ocupat de problemele Asiei. După ce a repetat argumentele pe care le-a adus și la 27 ianuarie, el s'a străduit să dea asigurări că rezolvarea pașnică a problemelor asiatice poate fi realizată și fără o conferință a celor cinci puteri. Bidault și-a încheiat discursul declarând că, în ciuda deosebirii de păreri dintre U.R.S.S. și ceilalți participanți la conferință în problema în discuție, după cum au arătat-o discuțiile asupra primului punct de pe ordinea de zi, nu există motive să se considere cu neputință o apropiere a punctelor de vedere în unele chestiuni.

A luat apoi cuvântul Eden. El a contestat părerea exprimată de V. M. Molotov că o conferință a celor cinci puteri ar putea examina atât problemele fundamentale de însemnătate internațională, cât și problemele privind în mod special situația din Asia. Eden a afirmat că o asemenea propunere „nu este practică". El a declarat în continuare că probleme ca reducerea înarmărilor și desfășurarea comerțului internațional privesc un mare număr de țări și, deaceea, trebuie examinate de Organizația Națiunilor Unite iar nu de o conferință a celor cinci puteri. El a arătat printre altele că nu crede că o conferință a celor cinci puteri ar fi în măsură să găsească calea justă pentru desfășurarea comerțului internațional.

Eden a declarat că se solidarizează cu părerea lui Bidault despre căile de examinare a problemelor Coreei și Indochinei.

Dacă vom examina aceste probleme, a spus Eden, sunt convins că această conferință poate aduce o contribuție practică. Trebuie însă să reflectăm serios asupra tuturor acestor probleme. Deaceea, propun colegilor mei ca, după ce se va termina seria cuvântărilor, examinarea primului punct de pe ordinea de zi să fie amânată și să se treacă la problemele europene specifice, adică la punctele 2 și 3 de pe ordinea de zi. Aceasta ne va da timp pentru continuarea schimbului de păreri care va fi, sper, rodnic. Mai târziu am putea relua examinarea primului punct de pe ordinea de zi. Sper că vom obține un progres în celelalte puncte și atunci vom fi mai în măsură să ajungem la o concluzie asupra primului punct.

A luat apoi cuvântul V.M. Molotov. El a arătat că în cadrul schimbului de păreri care a avut loc s'a acordat o atenție insuficientă temei principale a problemei propuse de delegația sovietică și adoptată ca prim punct al ordinii de zi. Este vorba de micșorarea încordării în relațiile internaționale, și tocmai pentrucă această problemă are o mare însemnătate pentru toate statele participante la prezenta conferință — și nu numai pentru participanții la conferință — delegația sovietică a considerat că este indicat să îndrepte atenția conferinței în primul rând spre această problemă.

V. M. Molotov a arătat netemeinicia încercărilor de a interpreta propunerea sovietică cu privire la convocarea unei conferințe a celor cinci puteri drept o încălcare a Chartei O.N.U. și o înlocuire a Organizației Națiunilor Unite cu conferința celor cinci puteri. Dl. Dulles spunea că azi dimineață a citit Charta Organizației Națiunilor Unite, a spus V. M. Molotov. Probabil că fiecare din noi consultă cu mare atenție Charta dimineața și uneori și seara când este necesar.

Tocmai pentrucă Charta Organizației Națiunilor Unite este bună, pentrucă este util s'o citești, punctul de vedere al Uniunii Sovietice este că ea nu trebuie modificată.

Sperăm că Statele Unite ale Americii, care prețuiesc atât de mult Charta, vor sprijini deasemenea ideia noastră că ea trebue tradusă în viață, nu modificată.

V. M. Molotov a subliniat în continuare că în afară de Charta Organizației Națiunilor Unite există hotărîri ale Adunării Generale, printre care hotărîrea adoptată la cea de a 3-a sesiune a Adunării Generale din 1948, intitulată: „Apel către marile puteri în vederea reluării eforturilor pentru concilierea divergențelor dintre ele și pentru instaurarea unei păci îndelungate". Cea de a 5-a sesiune a Adunării Generale, referindu-se la apelul susmenționat adresat marilor puteri, a adoptat hotărîrea de a recomanda ca „membrii permanenți ai Consiliului de Securitate să se întrunească și să examineze în colectiv sau pe altă cale, iar dacă se va dovedi necesar, împreună cu celelalte state interesate, toate chestiunile care pot să primejduiască pacea internațională și să împiedice activitatea Organizației Națiunilor Unite, în scopul rezolvării principalelor divergențe și al realizării unor acorduri în conformitate cu spiritul și litera Chartei.

Amintind că această rezoluție a fost adoptată la 3 noembrie 1950, adică la numai un an dela constituirea Republicii Populare Chineze, și că ea a fost adoptată în unanimitate, V. M. Molotov a spus: Propunerea delegației sovietice cu privire la convocarea unei conferințe a celor cinci puteri este, tocmai în conformitate în special cu aceste două hotărîri ale Adunării Generale.

Este greu de contestat utilitatea unei asemenea conferințe, a continuat V. M. Molotov. Intr'adevăr, să ne referim nu la o conferință a celor cinci puteri, ci la o conferință a celor trei miniștri ai afacerilor externe ai S.U.A., Franței și Angliei. La aceste conferințe, or asemenea conferințe s'au ținut de câteva ori, au fost examinate probleme și europene și asiatice și africane dar, pentru un motiv oarecare, nu s'au discutat probleme americane. Poate că acest lucru nu este decât vremelnic? In orice caz, nimeni nu a limitat ordinea de zi a conferinței celor trei. Atunci dece trebue limitată ordinea de zi a unei conferințe a celor cinci la un singur colț sau poate două ale lumii? In ceeace privește scopurile și posibilitățile unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai celor cinci puteri, când este vorba de rezolvarea unor probleme de mare importanță politică și economică, ele nu sunt mai mici decât posibilitățile unei conferințe a celor trei. Putem fi siguri că, o conferință a celor cinci ar fi de mare folos pentru rezolvarea problemei încetării goanei înarmărilor, a problemei reducerii armamentelor, precum și a problemei atomice.

Molotov a subliniat că nu este desigur obligator ca conferința celor cinci să examineze simultan toate problemele politice, economice și militare importante deși, în principiu acest lucru ar fi just, dar examinarea unei probleme de ordin economic de pildă, ca dezvoltarea comerțului internațional, la o conferință la care să participe Republica Populară Chineză, ar avea o mare însemnătate. O asemenea examinare ar contribui la slăbirea încordării în relațiile dintre state și, desigur, ar permite să se pună capăt unui fenomen atât de rușinos ca instituirea embargoului împotriva Chinei. Firește că la o asemenea conferință ar fi greu de sprijinit o politică de discriminare și restricții de tot felul și de încălcare a comerțului internațional normal. In schimb, s'ar putea contribui la dezvoltarea comerțului între statele — mari și mici — care o doresc. Dacă însă vreun stat nu o dorește, îl privește. Important este numai ca el să nu împiedice alte state să facă comerț.

Referindu-se la afirmațiile potrivit cărora problema reducerii înarmărilor privește Organizația Națiunilor Unite și nu pe cele cinci puteri, V. M. Molotov a spus că, în realitate, examinarea problemei susmenționate este o obligație atât a Organizației Națiunilor Unite cât și a marilor puteri, care, conștiente de răspunderea ce le revine pentru reducerea înarmărilor trebue să dea dovadă de spirit activ și de inițiativă în rezolvarea acestei probleme. Pentru a confirma cele spuse, V. M. Molotov s'a referit la propunerile prezentate la 28 mai 1952 de Anglia, S.U.A. și Franța Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, care prevăd stabilirea unei limitări a efectivului forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei, precum și ale Angliei și Franței. Prezentând acest document, reprezentantul Angliei a declarat: Propunerea prevede stabilirea de comun acord a unor limite maxime și pentru toate celelalte state care dispun de forțe armate importante, aceste limite trebuind să fie stabilite în conformitate cu limitele stabilite de comun acord pentru cele cinci puteri.

Astfel, a spus Molotov, avem motive să afirmăm că problema reducerii înarmărilor marilor puteri privește și China întrucât ea este menționată direct în susamintita propunere prezentată Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. N'am putea noi oare să contribuim în cadrul unei conferințe a celor cinci puteri la rezolvarea acestei probleme? — a subliniat Molotov. Delegația sovietică intenționează să prezinte propunerea sa în problema reducerii înarmărilor și în cadrul actualei conferințe a celor patru puteri.

Referindu-se la atacurile la care s'a dedat Dulles împotriva Republicii Populare Chineze și îndeosebi împotriva ministrului afacerilor externe al acesteia, Ciu En-lai, V. M. Molotov a spus: Din păcate, reprezentanții Republicii Populare Chineze nu sunt printre noi. Nu mă îndoiesc că ei ar fi răspuns în mod demn la aceste cuvinte. Consider că izbucnirile violente împotriva Republicii Populare Chineze nu devin nici mai juste nici mai convingătoare atunci când sunt făcute în lipsa reprezentanților chinezi.

Molotov a dezmințit acuzațiile de agresiune aduse Republicii Populare Chineze de Dulles precum și de Bidault. Dacă Dulles și Bidault ar fi examinat faptele autentice, dacă ei ar fi luat cunoștință de situația reală, fără îndoială că ar fi ajuns la concluzia că China este ea însăși o victimă a agresiunii, că la frontierele ei s'a creat o amenințare foarte reală împotriva securității ei. Nu există temeiuri pentru a acuza de agresiune Republica Populară Chineză a cărei creare reprezintă cea mai mare cucerire a poporului chinez. Pentru prima oară, de multe sute de ani, poporul chinez s'a unit într'un stat unic, de care este mândru. Republica Populară Chineză are pe cine să acuze și are de cine să se considere jignită deoarece unele state comit o serie de nedreptăți față de ea. Or, în ceeace o privește, China dorește să aibă relații politice și economice normale cu toate celelalte țări și să le dezvolte pe baza egalității în drepturi. In încheiere, Molotov a spus că deși discuțiile care au loc la această conferință nu au cuprins într'o măsură suficientă toate problemele ridicate, se pot trage totuși unele concluzii de pe acum. Putem constata, a spus Molotov, că propunerea cu privire la convocarea unei conferințe a celor cinci puteri nu a fost respinsă de nimeni. Pe de altă parte, au fost expuse puncte de vedere diferite asupra scopurilor unei asemenea conferințe In această privință nu se poate spune că am și căzut de acord. Ar fi mai just să se spună că ideia unei conferințe a celor cinci puteri nu este respinsă, deși nu s'a căzut încă de acord asupra scopurilor acestei conferințe, și că, în legătură cu aceasta, problema cere un studiu suplimentar. Mi se pare că dacă ne-am putea înțelege aproximativ pe această bază, aceasta ar constitui un pas înainte în lucrările noastre. Ne-ar rămâne doar să precizăm această chestiune, lucru împotriva căruia cu greu s'ar putea obiecta.

Dulles, care a luat apoi cuvântul, a declarat că S.U.A. nu sunt de acord cu principiul convocării unei conferințe a celor cinci puteri cu participarea Republicii Populare Chineze, dar nu obiectează împotriva unei întâlniri cu reprezentanții R.P. Chineze pentru problemele asupra cărora trebue duse tratative, de exemplu problema coreeană. Dar o asemenea conferință nu ar putea fi o conferință a celor cinci puteri. Dulles a propus să se întrerupă provizoriu discutarea acestei probleme, pentru a se relua eventual discuția mai târziu și să se treacă, deocamdată, la examinarea celorlalte probleme de pe ordinea de zi.

Bidault a declarat că ar trebui adoptat principiul tratativelor în problemele Asiei cu participarea tuturor țărilor interesate în anumite probleme. In ceeace privește însă caracterul tratativelor și participarea la ele, precum și problemele care urmează să fie examinate, aceasta cere o discuție ulterioară și un anumit timp de reflectare.

V.M. Molotov a subliniat că, pe de o parte, nu s'a realizat încă o înțelegere în problema în discuție, dar pe de altă parte există dorința de a continua încercările de a se ajunge la un acord. In această ordine de idei el a întrebat: Nu ar putea oare contribui la aceasta un comitet care ar urma să fie constituit în ședința de zi? Atunci, miniștrii s'ar putea ocupa de celelalte probleme pentru ca la momentul corespunzător să ia cunoștință de rezultatele activității acestui comitet.

Eden și-a repetat propunerea de a se amâna pentru un timp discutarea primului punct de pe ordinea de zi, de a se trece la examinarea punctelor 2 și 3 și de a se reveni ceva mai târziu la discutarea primului punct.

Miniștrii afacerilor externe ai S.U.A., Franței și Angliei s'au pronunțat împotriva constituirii unui comitet. Ei au declarat că ar prefera ca miniștrii înșiși să continue discutarea problemei convocării unei conferințe a celor cinci mari puteri. In legătură cu aceasta Dulles a propus ca săptămâna viitoare să se întrunească o ședință restrânsă secretă. In ceeace privește constituirea unui comitet el a propus să se amâne rezolvarea acestei chestiuni până la realizarea unui acord de principiu. Dulles a fost sprijinit de Bidault și Eden.

V. M. Molotov a declarat că, întrucât există îndoieli în privința necesității constituirii unui comitet în momentul de față, delegația sovietică își rezervă dreptul de a ridica această problemă în ședința despre care au vorbit Dulles, Bidault și Eden

Miniștrii au fost de acord cu aceasta.

La sfârșitul ședinței, V.M. Molotov a remis miniștrilor S.U.A., Angliei și Franței textul următoarei propuneri a delegației sovietice în problema reducerii înarmărilor.

Cu privire la convocarea unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a înarmărilor

Guvernele S.U.A., Marii Britanii, Franței și U.R.S.S., călăuzite de năzuința spre întărirea păcii și micșorarea încordării în relațiile internaționale, considerând necesar să ia măsuri pentru ușurarea grelei poveri a cheltuielilor militare, îndurată de popoare în legătură cu goana înarmărilor, au căzut de acord ca Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și Franța să ia măsuri în cadrul Organizației Națiunilor Unite în vederea convocării în 1954 a unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a înarmărilor, cu participarea la această conferință atât a statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite cât și a statelor care nu sunt membre ale acestei organizații.

S'a realizat deasemenea un acord deplin în privința faptului că planul măsurilor pentru reducerea generală a armamentelor trebue să fie legat de rezolvarea simultană a problemei armei atomice.

Ședința din 29 ianuarie a conferinței dela Berlin

BERLIN 29 (Agerpres). — Cea de a 5-a ședință a conferinței miniștrilor de afaceri externe ai celor patru puteri s'a deschis vineri la ora 15 (ora locală) sub președinția lui John Foster Dulles secretarul Departamentului de stat al S.U.A.

Luând cuvântul V. M. Molotov ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. a atras din nou atenția asupra importanței convocării unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a înarmărilor, conferință la care să participe atât statele membre ale O.N.U. cât și statele care nu sunt membre ale acestei organizații.

Georges Bidault, ministrul afacerilor externe al Franței a prezentat și el un text de propunere în legătură cu problema dezarmării. Propunerea sa prevede printre altele ca guvernele S.U.A., Franței, Uniunii Sovietice și Marii Britanii „să-și unească eforturile în cadrul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare astfel ca aceasta, pe baza principiilor generale ale dezarmării, să poată ajunge la acorduri substanțiale care să permită convocarea în condiții care să înlesnească succesul, a unei conferințe generale pentru dezarmare în conformitate cu rezoluția din 11 ianuarie 1952 a Adunării Generale a O.N.U."

Propunerea franceză nu menționează nimic despre participarea statelor care nu sunt membre ale O.N.U. la o conferință mondială pentru reducerea înarmărilor și nici despre importanța rezolvării simultane a problemei armei atomice.

S'a hotărît ca cele două proiecte de rezoluție sovietic și francez cu privire la reducerea înarmărilor să fie discutate în cadrul ședinței restrânse care se va ține săptămâna viitoare în vederea examinării problemelor ridicate de propunerea sovietică privitoare la o conferință în cinci.

Trecându-se la examinarea punctului 2 de pe ordinea de zi privitor la problema germană, V. M. Molotov a cerut ca înainte de a se începe discutarea problemei germane cei patru participanți la conferință să cadă de acord ca reprezentanții R. D. Germane și ai Republicii Federale să fie invitați să-și expună punctul lor de vedere. Cei trei miniștri occidentali s'au împotrivit acestei propuneri. In ședința de vineri nu s'a luat nicio hotărîre în această privință.

Anthony Eden, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii a prezentat o propunere denumită de agenția France Presse drept un „plan occidental pentru reunificarea Germaniei".

Acest plan nu face decât să reia punctele proiectului occidental cunoscut. El prevede cinci etape ce ar trebui parcurse până la încheierea tratatului de pace cu Germania.

Potrivit planului prezentat de Eden, cele patru puteri ar urma să continue să-și exercite împuternicirile lor privitoare la staționarea de trupe în Germania. După expunerea acestui plan, Eden a recunoscut că „actuala scindare a Germaniei nu este firească, ea provoacă o dezunire și instabilitate permanentă în Europa și cuprinde prin urmare germenii unui viitor conflict și, în ultimă instanță, germenii unui dezastru pentru noi toți".

In încheierea cuvântării sale, Eden a cerut participanților la conferință să studieze acest proiect.

Ședința de vineri a luat sfârșit la ora 19,40 (ora locală).

V. M. Molotov a dat un dineu în cinstea oamenilor de stat și politici din R. D. Germană

BERLIN 29 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 28 ianuarie, V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a dat un dineu în cinstea oamenilor de stat și politici din Republica Democrată Germană.

Au luat parte J. Dieckmann, președintele Camerei Populare; R. Lobedanz, președintele Camerei laenderelor; O. Grotewohl, prim ministru; W. Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de miniștri; L. Bolz, O. Nuschke, H. Loch, P. Scholz, H. Rau; F. Ebert, primarul general al Marelui Berlin, G. Warnke, președintele Uniunii sindicatelor libere germane, prof. Friedrich, președintele Academiei de Științe a R.D. Germane și președintele Consiliului german al luptătorilor pentru pace; prof. Correns, președintele prezidiului Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democrate; J. Becher, ministrul culturii și alți cunoscuți oameni de stat din Republica Democrată Germană.

Din partea sovietică au participat A. A. Gromiko, I. A. Malik, V.S. Semenov, G.N. Zarubin, S. A. Vinogradov, G. M. Pușkin, I. F. Ilicev, D. I. Jukov, V. I. Erofeev.

Dineul s'a desfășurat într'o atmosferă de caldă prietenie.

Incheierea lucrărilor consfătuirii unionale a lucrătorilor dela stațiunile de mașini și tractoare din U.R.S.S.

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 ianuarie și-a încheiat lucrările în marele Palat al Kremlinului, consfătuirea unională a lucrătorilor dela stațiunile de mașini și tractoare, care a durat patru zile. Consfătuirea a fost convocată de Comitetul Central al P.C.U.S. și de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. La lucrările consfătuirii au luat parte 2.140 persoane — directori și ingineri-șefi de S.M.T.-uri, tractoriști, combineri agronomi, cadre conducătoare din agricultura țării.

La 28 ianuarie au continuat discuțiile la raportul prezentat de I. A. Benediktov, ministrul agriculturii din U.R.S.S.

La ședință au luat parte G. M. Malenkov, N. S. Hrușcev, K. E. Voroșilov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, N. N. Șatalin

La discuțiile pe marginea raportului lui I. A. Benediktov au mai luat cuvântul Mirza Ali Muhamedjanov ministrul agriculturii din R.S.S. Uzbecă, Stepan Akopov ministrul construcției de mașini din U.R.S.S., Ivan Satki cunoscut fruntaș al agriculturii, Praskovia Malinina președintă de artel, K. Țibenko, președintele colhozului „Bolșevik" din regiunea Sumî, tractoristul A. Ghitalov și S. S. Kostiuk, ministrul agriculturii din Bielorusia.

La sfârșitul consfătuirii a rostit o amplă cuvântare N. S. Hrușcev, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., întâmpinat cu căldură de asistență.

Participanții la consfătuire au adoptat în unanimitate un apel către toți muncitorii, specialiștii și funcționarii dela stațiunile de mașini și tractoare din Uniunea Sovietică, pe care îi cheamă să desfășoare întrecerea socialistă pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate agriculturii țării de Partidul Comunist și de Guvernul Sovietic.

O revistă engleză despre politica externă a Franței

Presa occidentală comentează pe larg poziția delegației franceze la conferința dela Berlin și amintește cu acest prilej tendințele tot mai puternice manifestate în Franța în favoarea unei schimbări a actualei orientări politice a Franței.

Unul din cele mai importante evenimente din ultimele luni — afirmă revista „The New Statesman and Nation" analizând diferitele curente manifestate în ultimul timp în Franța — este fără îndoială tendința franceză de a se apropia de Uniunea Sovietică — tendință care s'a accentuat în deosebi în urma amenințării cu privire la o „reconsiderare tragică" a politicii Statelor Unite rostită de Dulles.

Concluzia evidentă la care ajung majoritatea ziarelor occidentale este că dușmanul de care Franța trebue să se teamă este Germania occidentală revanșardă și nu Uniunea Sovietică. Cererile tot mai insistente pentru repunerea în vigoare a pactului franco-sovietic, se bazează deasemenea pe faptul că Uniunea Sovietică, și nu Statele Unite, este aceea care se opune reînarmării Germaniei și care dorește încetarea războiului din Indochina — cu alte cuvinte, — a cărei politică externă coincide în totul intereselor vitale ale Franței. „Incepând dela faptele mărunte, continuă revista engleză, putem constata nenumărate manifestări de acest fel. In primul rând, „Sadko" și alte filme sovietice nu mai sunt prezentate în cinematografele comuniste sau de avantgardă, ci în cele mai scumpe cinematografe burgheze de pe Champs-Elisees; trebue semnalat deasemenea imensul succes al seriei de concerte sovietice în urma cărora artiști ca Oborin și Oistrah au fost ridicați în slăvi până și de ziarele a căror atitudine antisovietică este de mult cunoscută. Mille de burghezi francezi care au luat cu asalt sălile Chaillot și Pleyel au plecat cu sentimentul că acești sovietici sunt artiști minunați, adevărați europeni, și că trebue să existe lucruri foarte bune într'o țară care a putut da asemenea genii muzicale. Iar acum Comedia Franceză subvenționată de stat pleacă la Moscova să joace piese de Moliere și Racine".

La Moscova au sosit reprezentanți a 26 firme comerciale engleze

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 ianuarie a sosit la Moscova un grup de reprezentanți a 26 de firme engleze care vor duce tratative în probleme comerciale cu organizațiile sovietice de comerț exterior. Grupul este compus din 33 de persoane în frunte cu J. B. Scott, directorul firmei „Crompton Parkinson".

Pe aerodrom oaspeții au fost întâmpinați de: M. V. Nesterov, președintele Camerei unionale; I. A. Eremin, președintele „Mașinoimport"-ului; V. K. Krutikov, președintele „Soiuzhimexport"-ului; I. I. Timofeev, vicepreședinte al „Stamkoimport"-ului; L. N. Bibikov, vicepreședinte al societății „Exportlina"; G. D. Melnikov, vicepreședinte al „Transmașinimport"-ului; V. A. Klentov, vicepreședinte al „Tehnoproneimport"-ului; A. I. Divovici, vicepreședinte al „Soiuznetexport"-ului.

Grupul reprezentanților firmelor engleze a fost întâmpinat deasemenea de S. A. Andrienko, șeful protocolului din ministerul comerțului exterior al U.R.S.S. și de membrii ambasadei Marii Britanii în U.R.S.S.

Presa franceză despre necesitatea extinderii relațiilor economice dintre Franța și Uniunea Sovietică

PARIS 29 (Agerpres). — In ultima vreme, presa franceză comentează tot mai pe larg problema necesității de a se restabili și extinde relațiile economice cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. In această privință este semnificativ articolul de fond publicat în ziarul „Liberation" în care se spune printre altele:

„Politica Statelor Unite și a unor țări occidentale, care frânează dezvoltarea relațiilor comerciale cu răsăritul, a lipsit pur și simplu aceste țări de importante piețe de desfacere. Aceasta devine limpede pentru Franța, care în domeniul comerțului exterior trece prin greutăți de neînvins, neavând posibilitatea de a-și vinde mărfurile Americii sau Marii Britanii și de a-și procura în acest fel dolari sau lire sterline, necesare pentru a face la rândul ei achiziții.

„Răsăritul propune industriei noastre ceeace îi refuză apusul și anume — piețe. U.R.S.S., țările de democrație populară, China se oferă să cumpere dela noi numeroase mărfuri, dându-ne astfel posibilitatea să dezvoltăm considerabil comerțul nostru exterior. A neglija aceste posibilități ar fi pur și simplu o nebunie".

De necesitatea înlăturării piedicilor ce stau în calea dezvoltării normale a comerțului cu țările lagărului democrat se ocupă deasemenea și săptămânalul „L'Observateur d'Aujourd'hui".

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești. Nr. 5 (273)

Cuprinde:
ARTICOL DE FOND: Pentru întărirea prin toate mijloacele a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în țările de democrație populară
* * * Declarația lui V. M. Molotov în ședința din 25 ianuarie 1954 a conferinței dela Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri.
STEFAN JENDRYCHOVSKI: Grija pentru bunăstarea oamenilor muncii în țările de democrație populară.
* * * „Cazul" Djilas și realitatea iugoslavă
JAN MAREK: Note politice. Tutorii miopi ai „așilor" hitleriști.
Informații
De vânzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.
Prețul 40 bani.

Sesiunea Comitetului Executiv al F.M.T.D. și-a încheiat lucrările

STOCKHOLM 29 (Agerpres). — TASS transmite:

Sesiunea Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat (F.M.T.D.), care a avut loc la Stockholm între 25 și 26 ianuarie, și-a încheiat lucrările.

Comitetul Executiv al F.M.T.D. a discutat problema apărării drepturilor tineretului dela sate și a organizării unei întâlniri internaționale a tineretului dela sate, precum și problema schimburilor culturale și sportive între tineretul din diferite țări, adoptând hotărîri corespunzătoare.

In scopul inițierii de schimburi culturale și sportive, al lărgirii lor și al mobilizării maselor de tineret la lupta pentru pace, între 21 și 28 martie 1954 se va organiza Săptămâna mondială a tineretului. Sub acest semn va fi organizată la 10 noembrie 1954 Ziua internațională a tineretului.

Comitetul Executiv al F.M.T.D. a aprobat propunerea ca în cursul anului 1954 să fie organizate următoarele acțiuni: un concurs internațional al tinerilor violoniști și pianiști în Olanda, un concurs al tinerilor cântăreți la Praga, competiții internaționale de ciclism, competiții tovărășești internaționale de sporturi de iarnă, un concurs internațional de tenis de masă în Italia.

La lucrările Comitetului Executiv al F.M.T.D. au participat peste 60 de delegați și observatori din 30 de țări.

Scurte știri

- La 28 ianuarie a sosit la Leningrad grupul artiștilor români care vizitează Uniunea Sovietică în urma invitației Ministerului Culturii al U.R.S.S. La gară oaspeții au fost întâmpinați cu căldură de reprezentanții cercurilor teatrale și muzicale din Leningrad.
- La 28 ianuarie, peste 7.000 de electricieni din Londra au manifestat pe străzile orașului pentru a demonstra unitatea și hotărîrea lor în lupta pentru mărirea salariilor dusă de electricienii din întreaga Anglie timp de câteva luni.
- Duminică au avut loc la Salonic alegeri parțiale pentru parlament. In ciuda teroarei polițienești care a domnit în ziua alegerilor, Uniunea Democrată de stânga (E.D.A.) a obținut 50.453 de voturi, adică 35% din totalul voturilor. In raport cu alegerile din noembrie 1952, Uniunea Democrată de stânga a obținut cu 46% mai multe voturi.
- In urma unor tratative care s'au desfășurat într'o atmosferă de prietenie și s'au încheiat cu succes, la 27 ianuarie a.c. la Kabul a fost semnat un acord prin care guvernul U.R.S.S. acordă guvernului Afganistanului un credit pentru construirea a două elevatoare, a unei mori și a unei fabrici de pâine.
- Potrivit datelor oficiale, la 16 ianuarie au fost înregistrați în Finlanda 51.256 de șomeri. In decurs de o săptămână numărul șomerilor a crescut cu 608 persoane.
- La Bombay au declarat grevă 125.000 muncitori dela întreprinderile textile.

Știința Cluj campioană republicană la hochei pe ghiață pe anul 1954

Vineri a fost ultima zi a campionatului republican de hochei pe ghiață pe anul 1954.

Pe patinoarul Progresul I.T.B., echipa Știința Cluj a întâlnit echipa Spartac Gheorgheni. Obținând victoria cu scorul de 5—1 (2—0; 1—0; 2—1), studenții clujeni și-au încheiat matchurile din cadrul campionatului, fără a fi învinși. Echipa Știința Cluj a ocupat locul întâi în clasament, totalizând 13 puncte din 14 posibile. Hocheiștii din Cluj au câștigat 6 victorii, au terminat o singură dată la egalitate, marcând 38 de puncte și primind 8. Cucerirea titlului de campioană a țării la hochei pe ghiață constituie un frumos succes pentru echipa Știința Cluj. Tinerii hocheiști ai asociației Știința au arătat o formă excelentă în acest campionat. El s'au prezentat bine pregătiți, au arătat o tehnică avansată în mânuirea crosei, patinaj rapid și o deosebită putere de luptă. Aceste calități le-au adus victorii remarcabile dintre care una asupra echipei C.C.A., campioana țării de anul trecut.

Spectacole

sâmbătă 30 ianuarie 1954

CINEMATOGRAFE: Patria: Sub vechea monarhie; **Republica, București:** Fiica regimentului; **I. C. Frimu, Al. Sahia:** Corăbiile atacă fortărețele (Amiralul Ușacov, seria II-a); **Infrățirea între popoare:** Cu inima tânără; **Maxim Gorchi, Libertății:** Africa (seria II-a; **Elena Pavel:** Luptătorii poporului și cântecul preeriei (Film de păpuși în culori); **Lumina:** Timur și băieții săi; **Victoria:** Soldatul victoriei (seria I-a): **Timpuri Noi:** Jurnal românesc nr. 4 Jurnal sovietic nr. 64, Sănătatea și alimentația, Iarmarocul vesel; **Gh. Doja:** Răsună Valea; **Al. Popov:** Insula misterelor; **8 Martie:** Campionul boxului; **V. Roaită:** Egor Bulîciov și alții; **Cultural:** Anii tinereții; **Grivița:** Cântărețul stepelor; **C. David:** Prin India; **Flacăra:** Aventurile lui Alioșa Ptițîn; **T. Vladimirescu:** Centenarul Teatrului Național „I. L. Caragiale", Campionatele mondiale de tenis de masă; **Arta:** Soldatul victoriei (seria II-a); **Popular:** Lacul de aur; **M. Eminescu:** Prințesa trufașă; **Miorița:** Stepan Razin; **Moșilor:** Vulturul mărilor; **23 August:** Vestitorul vremurilor noi, Bolnavul închipuit; **Donca Simo:** Marsilieza; **Ilie Pintilie:** Viața învinge; **8 Mai:** Kelo și Kote; **Volga:** Zorile deasupra Niemenului; **1 Mai:** Revizorul; **Nicolae Bălcescu:** Volpone; **Rahova:** Hoți de biciclete, **Olga Bancic:** Călătorie îndepărtată.

REDACȚIA: București, Piața Scânteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAȚIA: București, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.